

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13046 *Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

En un context europeu en el qual la producció de residus augmenta contínuament i en el qual l'activitat econòmica vinculada als residus assoleix cada cop més importància, tant per l'envergadura com per la repercussió directa en la sostenibilitat del model econòmic europeu, el sisè Programa d'acció comunitari en matèria de medi ambient exhortava a la revisió de la legislació sobre residus, a la distinció clara entre residus i no residus, i al desenvolupament de mesures relatives a la prevenció i gestió de residus, inclòs l'establiment d'objectius. En el mateix sentit, la Comunicació de la Comissió de 27 de maig de 2003, «Cap a una estratègia temàtica per a la prevenció i el reciclatge de residus», instava a avançar en la revisió.

Tot això va portar a la substitució de l'anterior règim jurídic comunitari de residus i a la promulgació de la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es deroguen determinades directives i s'integren en una norma única («Directiva marc de residus» d'ara endavant). Aquesta Directiva nova estableix el marc jurídic de la Unió Europea per a la gestió dels residus, proporciona els instruments que permeten dissociar la relació existent entre creixement econòmic i producció de residus, i fa èmfasi especial en la prevenció, entesa com el conjunt de mesures adoptades abans que un producte es converteixi en residu, per reduir tant la quantitat i el contingut en substàncies perilloses com els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient dels residus generats. Així, incorpora el principi de jerarquia en la producció i gestió de residus que s'ha de centrar en la prevenció, la preparació per a la reutilització, el reciclatge o altres formes de valorització, inclosa la valorització energètica, i aspira a transformar la Unió Europea en una «societat del reciclatge» i contribuir a la lluita contra el canvi climàtic.

La transposició d'aquesta Directiva en el nostre ordenament jurídic intern es porta a terme a través d'aquesta Llei que substitueix l'anteriorment vigent Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

La modificació necessària del nostre marc legislatiu intern en matèria de residus per adaptar-lo a les modificacions del dret comunitari, és, així mateix, una oportunitat per actualitzar i millorar el règim que preveu la Llei 10/1998, de 21 d'abril, anteriorment vigent. Aquesta Llei va establir al seu moment la primera regulació amb caràcter general dels residus en el nostre ordenament jurídic. Durant els dotze anys d'aplicació d'aquesta norma, les administracions públiques, els productors i els gestors de residus han adquirit una experiència i formació en aquest camp molt més gran que la que existia en el moment de l'aprovació de la norma anterior i, d'altra banda, la prevenció, producció i gestió dels residus, i els principis que la inspiren, han experimentat una evolució important. D'altra banda, tot i que la lluita contra el canvi climàtic és una prioritat de la política ambiental i encara que la contribució dels residus al canvi climàtic és petita en relació amb la resta de

sectors, existeix un potencial significatiu de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle associat al sector dels residus.

Per tot això, la transposició de la Directiva marc de residus i la substitució de la Llei de residus anterior fan necessària l'actualització del règim jurídic de la producció i gestió de residus tenint en compte l'experiència adquirida, les llacunes detectades, i l'evolució i modernització de la política de residus. A més, aquesta Llei, en el marc dels principis bàsics de protecció de la salut humana i del medi ambient, orienta la política de residus conforme al principi de jerarquia en la producció i gestió dels residus, i maximitza l'aprofitament dels recursos i minimitza els impactes de la producció i gestió de residus. La Llei nova promou la implantació de mesures de prevenció, la reutilització i el reciclatge dels residus, i de conformitat amb el que estableix la Directiva marc permet qualificar d'operació de valorització la incineració de residus domèstics mesclats només quan aquesta es produeix amb un nivell determinat d'eficiència energètica; així mateix, aspira a augmentar la transparència i l'eficàcia ambiental i econòmica de les activitats de gestió de residus. Finalment, forma part de l'esperit de la Llei promoure la innovació en la prevenció i gestió dels residus, per facilitar el desenvolupament de les solucions amb més valor per a la societat en cada moment, aspecte que sens dubte ha d'incidir en la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle associades a aquest sector i ha de contribuir a la conservació del clima.

II

El títol I de la Llei conté les disposicions i els principis generals i es divideix en dos capítols.

El primer capítol està dedicat a les disposicions de caràcter general i inclou l'objecte, les definicions, així com la referència a la classificació i la Llista europea de residus.

L'objecte d'aquesta Llei és establir el règim jurídic de la producció i gestió de residus, així com la previsió de mesures per prevenir-ne la generació i per evitar o reduir els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació i gestió dels residus. Igualment, i tal com succeïa ja en la Llei de residus anterior, aquesta Llei també té per objecte regular el règim jurídic dels sòls contaminats. Finalment, s'acaba de delimitar l'àmbit d'aplicació de la Llei amb una sèrie d'exclusions expressament esmentades.

S'inclou un article de definicions entre les quals es recullen conceptes clau com el de «residu», «reutilització», «reciclatge», «valorització» i «eliminació». Així mateix, també s'introdueixen les definicions de «residu domèstic», «comercial» i «industrial», per tal d'aclarir les competències de gestió per als diferents tipus de residus. Es defineixen igualment altres conceptes que posteriorment apareixen al llarg del text, amb l'objectiu d'aconseguir un grau més elevat de precisió i de seguretat jurídica a l'hora d'aplicar la norma, com ara «sòl contaminat» o «compost». S'incorporen les definicions de la Directiva del «negociant» i de l'«agent» com a gestors de residus, de manera que es distingeixen aquestes dues figures en què el negociant actua per compte propi mentre que l'agent actua per compte de tercers.

Seguint les pautes de la Directiva marc de residus, s'introdueixen articles específics dedicats als conceptes de «subproducte» i de «fi de la condició de residu», i s'estableixen les condicions que ha de complir un residu per considerar-se un subproducte o per perdre la condició de residu.

El capítol II està dedicat als principis de la política de residus i a les competències administratives.

S'inicia amb els principis bàsics en aquesta matèria: la protecció de la salut humana i del medi ambient, principis que ja recull la Directiva anterior i que, atès que no podia ser de cap altra manera, es mantenen en aquesta. Com a novetat procedent de la Directiva nova, es formula una jerarquia nova de residus que explicita l'ordre de prioritat en les actuacions en la política de residus: prevenció (en la generació de residus), preparació per a la reutilització, reciclatge, altres tipus de valorització (inclosa l'energètica) i, finalment, l'eliminació dels residus. D'acord amb els principis d'autosuficiència i proximitat, s'han

d'adoptar mesures per establir una xarxa integrada d'instal·lacions per a la valorització de residus mesclats. Els drets d'accés a la informació i la participació en matèria de medi ambient, garantits mitjançant la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia, apareixen expressament reflectits en la Llei. En aplicació del principi de «qui contamina paga», s'inclou un article relatiu als costos de la gestió dels residus que han de recaure sobre el productor dels residus o sobre el productor del producte que amb l'ús es converteix en residu, en els casos en què així s'estableixi en aplicació de les normes de responsabilitat ampliada del productor del producte.

Pel motiu que són diverses les administracions públiques que intervenen en la gestió dels residus, es fa necessari un article que defineixi les competències administratives de cadascuna. S'aclareix la distribució competencial que hi havia en la Llei anterior, especialment pel que fa a les entitats locals, que poden establir a través de les seves ordenances les condicions per al lliurament dels residus la gestió dels quals hagin assumit.

Amb l'objectiu de configurar un fòrum d'autoritats administratives competents en aquesta matèria, la Llei inclou la creació d'una Comissió de coordinació en matèria de residus com a òrgan de cooperació tècnica i col·laboració entre les diferents administracions, integrada per representants de l'Administració General de l'Estat (dels departaments ministerials amb competències en aquesta matèria), de les comunitats i ciutats autònomes, i de les entitats locals. Aquesta Comissió pot crear grups de treball especialitzats en els quals participen experts en la matèria de què es tracti, del sector públic o privat.

III

El títol II està dedicat als instruments de la política de residus. Seguint les línies marcades per la Directiva marc, es recullen com a instruments de planificació els plans i programes de gestió de residus i els programes de prevenció de residus. Així mateix, s'estableix la possibilitat d'adoptar mesures i instruments econòmics, entre els quals destaquen els cànon aplicables a l'abocament de residus mitjançant dipòsit en abocador i a la incineració de residus domèstics.

La planificació de la gestió dels residus és un altre instrument essencial de la política de residus. Per això, aquesta Llei desenvolupa aquests plans a escala nacional, autonòmica i local: el Pla nacional marc de gestió de residus defineix l'estratègia general de gestió de residus, així com els objectius mínims, les comunitats autònomes han d'elaborar els plans autonòmics respectius de gestió de residus, i es possibilita que les entitats locals realitzin, per separat o de manera conjunta, programes de gestió de residus.

Atesa la importància que s'atribueix a la prevenció en la generació de residus, la Directiva inclou un instrument específic: els programes de prevenció de residus que estableixen les mesures i els objectius de prevenció. Aquests programes poden estar integrats en els plans i programes de gestió de residus, en altres programes de política ambiental o s'han d'establir com a programes separats.

IV

El títol III de la Llei porta per rúbrica la «Producció, possessió i gestió dels residus» i desenvolupa les obligacions dels productors i gestors de residus. En aquest títol l'objectiu ha estat aconseguir més claredat i sistematització de les obligacions dels subjectes que intervenen en la cadena de producció i gestió de residus, així com una simplificació de les càrregues administratives sobre els operadors, substituint part de les autoritzacions existents en la Llei anterior per comunicacions. Aquesta evolució de la substitució d'autoritzacions per comunicacions s'emmarca en el procés general de substitució del control a priori de l'Administració per un control a posteriori, que no alenteixi l'inici de les activitats econòmiques, però que en tot cas no suposa una pèrdua de control per part de l'Administració, sinó un canvi en el moment en què el control es porta a terme.

Aquest títol III s'ha organitzat en tres capítols dedicats a les obligacions dels productors o altres posseïdors inicials de residus, les obligacions dels gestors de residus i, finalment, el tercer capítol estableix el règim de comunicacions i autoritzacions en matèria de residus.

El capítol primer recull les obligacions dels productors o altres posseïdors inicials de residus relatives a la gestió dels seus residus, així com les relatives a l'emmagatzematge, la mescla, l'envasament i l'etiquetatge dels seus residus. El productor o el posseïdor inicial del residu ha d'assegurar el tractament adequat dels seus residus, per a la qual cosa s'estableixen diferents opcions (que s'efectuï el tractament per si mateix o que es lliuri a un tercer, públic o privat); en tot cas les operacions que es realitzin s'han d'acreditar documentalment. Així mateix, s'estableix l'abast de la responsabilitat dels productors i posseïdors inicials dels residus, s'estableixen les obligacions relatives al lliurament dels residus domèstics i dels residus comercials, i es recullen especificitats relatives als residus perillosos.

El capítol II relatiu a les obligacions dels gestors es divideix en quatre seccions, i la primera regula les obligacions generals dels gestors en relació amb els requisits d'emmagatzematge i de subscripció d'assegurances o fiances, així com les obligacions específiques dels gestors de residus en funció de la seva activitat.

La secció segona estableix els objectius i les mesures en la gestió dels residus. Aquests es destinen a fomentar la preparació per a la reutilització i el reciclatge, i es fixen objectius concrets per a implantació de recollida separada per materials. Així mateix, s'estableixen objectius específics de preparació per a la reutilització i el reciclatge de residus domèstics, i de preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització per a residus de construcció i demolició.

Una tercera secció fa referència expressa als bioresidus i possibilita que els plans i programes incloguin mesures per impulsar-ne la recollida separada per destinar-los al tractament biològic i obtenir esmenes orgàniques de qualitat.

La secció quarta d'aquest capítol II regula el trasllat de residus, entès com el transport destinat a l'eliminació i la valorització. S'estableix, en primer lloc, el règim jurídic dels trasllats a l'interior de l'Estat, i s'hi preveuen com a úniques causes d'oposició als trasllats els motius mediambientals enumerats en el Reglament (CE) núm. 1013/2006 i en la mateixa Directiva marc. L'entrada i sortida de residus del territori nacional es regulen de conformitat amb el dit Reglament comunitari, amb la introducció en aquesta Llei com a novetat l'obligació que els qui organitzin els trasllats presentin informació relativa a residus no perillosos, a efectes estadístics i de control.

V

El capítol III del títol III regula les comunicacions i autoritzacions de les activitats de producció i gestió de residus. Les empreses que produeixen residus perillosos i residus no perillosos en una quantitat superior a 1.000 t/any se sotmeten al requisit de comunicació prèvia a la comunitat autònoma on s'ubiquin, i d'aquesta manera es dota les comunitats autònomes d'informació necessària per facilitar la vigilància i el control de la producció de residus, i se simplifiquen els tràmits administratius a les empreses que produeixen residus perillosos, substituint el règim anterior d'autorització per l'actual de comunicació.

Així mateix, aquesta norma incideix en el règim jurídic aplicable a la gestió dels residus en el sentit més ampli: compravenda de residus (negociació), agència, recollida, transport i tractament, i estableix, per a les empreses l'activitat de les quals no estigui vinculada a una instal·lació, un règim de comunicació únicament a la comunitat autònoma on tenen el domicili, de manera que s'evita la repetició de tràmits administratius a la resta de comunitats autònomes on pretengui operar.

El règim aplicable a les activitats de gestió de residus que es duen a terme a una instal·lació determinada és el d'autorització, tant a l'empresa que realitza l'activitat, com a les instal·lacions on es du a terme.

És necessari subratllar que no hi ha un règim jurídic específic per a totes les operacions d'emmagatzematge de residus, sinó que, quan és una operació de tractament, la instal·lació requereix autorització prèvia. D'altra banda, quan els productors de residus emmagatzemin els propis residus al lloc de producció i estiguin obligats a presentar comunicació, han d'incloure les condicions d'aquest emmagatzematge en el contingut de la comunicació.

VI

La Llei dedica el títol IV a la «Responsabilitat ampliada del productor del producte». Si bé no es pot afirmar que aquesta regulació s'introdueixi *ex novo*, sí que es pot destacar que s'estableix per primera vegada un marc legal sistematitzat i coherent, en virtut del qual els productors de productes que amb el seu ús es converteixen en residus queden involucrats en la prevenció i en l'organització de la gestió dels residus, de manera que es promou la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus, d'acord amb els principis inspiradors d'aquesta nova legislació.

La Llei delimita l'àmbit d'aquesta responsabilitat, i estableix les obligacions a les quals, mitjançant el desenvolupament reglamentari corresponent, poden quedar sotmesos els productors, tant en la fase de disseny i producció dels seus productes com durant la gestió dels residus que derivin del seu ús.

Quant a la forma de fer front a aquestes obligacions, la Llei possibilita que es faci de manera individual o mitjançant sistemes col·lectius. En aquest cas, els productors han de constituir una entitat amb personalitat jurídica pròpia i sense ànim de lucre, i han de garantir l'accés de tots els productors en funció de criteris objectius. Per a aquest supòsit es preveu un sistema d'autorització amb la participació de la Comissió de coordinació en matèria de residus, que garanteix una actuació homogènia a tot el territori nacional dels sistemes col·lectius.

Els sistemes individuals, per contra, no queden sotmesos a aquest règim d'autorització administrativa, sinó al de comunicació prèvia a l'inici de la seva activitat, de conformitat amb el principi, inspirador també de Llei, de facilitar als ciutadans i a les empreses l'accés i l'exercici d'activitats de servei.

VII

El títol V conté la regulació dels sòls contaminats, concepte utilitzat per primera vegada en el nostre ordenament jurídic en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, que ara es deroga. Per aquest motiu s'ha considerat fonamental mantenir el règim jurídic que ja està en vigor, per bé que en vista de l'experiència adquirida es matisen algunes qüestions com ara la determinació dels subjectes responsables de la contaminació dels sòls. Així mateix, i amb la finalitat d'adquirir un coneixement millor de la situació dels sòls contaminats, es regulen les obligacions d'informació a les quals queden subjectes tant els titulars de les activitats potencialment contaminants del sòl com els titulars dels sòls contaminats i es crea l'Inventari estatal de sòls contaminats.

VIII

Tal i com ja s'ha esmentat anteriorment, un dels objectius d'aquesta Llei és augmentar la transparència en la gestió dels residus i possibilitar la seva traçabilitat, i a aquest fi respon el títol VI, dedicat al Registre i informació sobre residus.

La Llei regula el Registre de producció i gestió de residus que incorpora la informació procedent dels registres de les comunitats autònomes i aquesta informació pot ser utilitzada per una altra administració pública amb la finalitat de reduir les càrregues administratives. Aquest Registre s'ha de desenvolupar per reglament.

Per facilitar les funcions de vigilància i inspecció que aquesta Llei atribueix a les administracions públiques, s'estableix, per a les entitats o empreses registrades, l'obligació de portar un Arxiu cronològic on han d'anotar la informació relativa a les operacions de producció i gestió de residus per facilitar la traçabilitat dels residus des de la producció fins al tractament final.

L'enviament anual d'informació a les comunitats autònomes per part de les entitats o empreses de tractament de residus ha de permetre millorar la informació relativa a la producció i gestió dels residus i disposar d'informació precisa i fiable, bàsica per desenvolupar la política de residus i per donar compliment a les obligacions d'informació, comunitàries i internacionals.

IX

Finalment, el títol VII regula la responsabilitat, la vigilància, inspecció i control, i el règim sancionador.

De conformitat amb la supressió de determinades autoritzacions administratives i la substitució per una comunicació prèvia a l'inici de les activitats, la Llei reforça les potestats de les administracions públiques per a la inspecció, la vigilància i control de les activitats relacionades amb els residus i els sòls contaminats.

El règim sancionador suposa una actualització del que conté la Llei 10/1998, de 21 d'abril. Amb aquesta finalitat, i tenint en compte l'experiència adquirida, s'han tipificat amb més precisió determinades infraccions i sancions, i s'han fet més concordes i eficaces respecte a les finalitats que es persegueixen.

Pel que fa a les sancions, s'ha revisat la quantia, atenent la gravetat de les conductes, i s'ha introduït l'obligació de reparació dels danys causats als recursos naturals en els termes de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

Quant a la potestat sancionadora, s'ha ampliat la dels titulars de les entitats locals i, amb la finalitat de reforçar el caràcter preventiu de la Llei, s'ha inclòs la possibilitat que l'òrgan competent pugui adoptar mesures provisionals imprescindibles abans de l'inici del procediment, en casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats.

X

Quant a la part final de la Llei, la disposició addicional primera declara d'utilitat pública i interès social, als efectes de la legislació d'expropiació forçosa, l'establiment o ampliació d'instal·lacions d'emmagatzematge, valorització i eliminació de residus; la segona estableix un calendari per a la substitució gradual de les bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable; la tercera preveu que l'Administració General de l'Estat estableixi mesures per finançar el cost addicional que implica la valorització dels residus generats a les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla; mitjançant la quarta es disposa que la regulació dels sòls contaminats que conté la Llei s'ha d'entendre sense perjudici de les previsions que recullen les lleis reguladores de la defensa nacional; la cinquena preveu l'aplicació d'aquesta Llei sense perjudici de les normes sobre protecció de la salut i prevenció de riscos laborals; la sisena estableix el control de les activitats de gestió de residus rellevants per a la seguretat ciutadana; la setena permet que els subjectes obligats a subscriure garanties d'acord amb aquesta Llei i altres normes ho facin en un sol instrument, i especifica que les destinades a cobrir la restauració ambiental s'han de calcular d'acord amb la normativa de responsabilitat mediambiental; la vuitena estableix un termini de tres anys per a l'adequació a aquesta Llei de les disposicions de desplegament en matèria de residus. La disposició addicional novena permet la tramitació dels procediments i l'enviament d'informació per via electrònica d'acord amb la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics; la disposició addicional desena obliga el Govern a remetre a les Corts un projecte de llei sobre compensació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en el sector de residus; mitjançant l'onzena es crea un grup de treball especialitzat en matèria d'envasos en el si de la Comissió i la dotzena obliga el Govern a promoure la cooperació tècnica i la col·laboració entre l'Administració Pública i la iniciativa privada. Finalment, la disposició addicional tretzena promou l'impuls a la recerca sobre la prevenció i gestió de residus.

S'estableixen règims transitoris en relació amb els subproductes, les ordenances d'entitats locals, els contractes en vigor de les entitats locals per a la gestió de residus comercials, els sistemes de responsabilitat ampliada del productor, les garanties financeres vigents, el Registre de producció i gestió de residus i per a les autoritzacions i comunicacions. Així mateix, s'atribueixen amb caràcter transitori als òrgans que fins al moment les hagin tingut atribuïdes les competències que la Llei assigna a la Comissió de coordinació en matèria de residus.

Respecte a la disposició derogatòria, destaca la derogació expressa de la Llei 10/1998, de 21 d'abril.

Les disposicions finals, finalment, estan dedicades a la definició dels títols competencials; fan explícita la tasca de transposició de dret comunitari que realitza la Llei; autoritzen el Govern perquè realitzi el desplegament reglamentari i fixen com a entrada en vigor de la Llei l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

XI

Quant als annexos, l'I i el II enumeren, respectivament, les operacions d'eliminació i de valorització de residus. El III descriu les característiques dels residus que permeten qualificar-los de perillosos. L'annex IV conté exemples de mesures de prevenció de residus. El V especifica el contingut dels plans autonòmics de gestió de residus.

L'annex VI descriu el contingut de la sol·licitud d'autorització per al tractament de residus, el VII el contingut de l'autorització per al tractament de residus i el VIII el contingut de les comunicacions que regula la Llei.

Els annexos IX i X especifiquen el contingut de la comunicació i de l'autorització, respectivament, dels sistemes individuals i col·lectius de responsabilitat ampliada del productor.

Finalment, l'annex XI conté les obligacions d'informació en matèria de sòls contaminats, i el XII les obligacions d'informació de les empreses de tractament de residus.

TÍTOL I

Disposicions i principis generals

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte regular la gestió dels residus impulsant mesures que en previnguin la generació i mitiguin els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la seva generació i gestió, amb la millora de l'eficiència en l'ús dels recursos. Així mateix, té com a objecte regular el règim jurídic dels sòls contaminats.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable a tot tipus de residus, amb les exclusions següents:

a) Les emissions a l'atmosfera que regula la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, així com el diòxid de carboni capturat i transportat amb finalitats d'emmagatzematge geològic i efectivament emmagatzemat en formacions geològiques de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni. Tampoc s'aplica a l'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni realitzat amb finalitats de recerca, desenvolupament o experimentació de productes i processos nous sempre que la capacitat prevista d'emmagatzematge sigui inferior a 100 kilotones.

b) Els sòls no contaminats excavats i altres materials naturals excavats durant les activitats de construcció, quan es tingui la certesa que aquests materials s'utilitzen amb finalitats de construcció en el seu estat natural al lloc o obra on es van extreure.

c) Els residus radioactius.

d) Els explosius desclassificats.

e) Les matèries fecals, si no estan previstes a l'apartat 2.b), palla i un altre material natural, agrícola o silvícola, no perillós, utilitzat en explotacions agrícoles i ramaderes, en la silvicultura o en la producció d'energia a base d'aquesta biomassa, mitjançant procediments o mètodes que no posin en perill la salut humana o danyin el medi ambient.

2. Aquesta Llei no és aplicable als residus que es detallen a continuació, en els aspectes ja regulats per una altra norma comunitària o nacional que incorpori en el nostre ordenament normes comunitàries:

- a) Les aigües residuals.
- b) Els subproductes animals coberts pel Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i els productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1774/2002.

No s'inclouen en aquesta excepció, i per tant es regulen per aquesta Llei, els subproductes animals i els seus productes derivats quan es destinin a la incineració, als abocadors o siguin utilitzats en una planta de biogàs o de compostatge.

- c) Els cadàvers d'animals que hagin mort de forma diferent del sacrifici, inclosos els que han estat morts amb la finalitat d'eradicar epizooties, i que són eliminats d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009.

- d) Els residus resultants de la prospecció, de l'extracció, del tractament o de l'emmagatzematge de recursos minerals, així com de l'explotació de pedreres, emparats pel Reial decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus d'indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres.

3. Sense perjudici de les obligacions imposades en virtut de la normativa específica aplicable, s'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els sediments reubicats a l'interior de les aigües superficials als efectes de gestió de les aigües i de les vies navegables, de prevenció de les inundacions o de mitigació dels efectes de les inundacions i de les sequeres, o de creació de superfícies noves de terreny, si es demostra que aquests sediments no són perillosos.

- 4. Els sòls contaminats es regeixen pel títol V de sòls contaminats.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

- a) «Residu»: qualsevol substància o objecte que el seu posseïdor rebutgi o tingui la intenció o l'obligació de rebutjar.

- b) «Residus domèstics»: residus generats a les cases com a conseqüència de les activitats domèstiques. També es consideren residus domèstics els similars als anteriors generats en serveis i indústries.

També s'inclouen en aquesta categoria els residus que es generen a les cases d'aparells elèctrics i electrònics, roba, piles, acumuladors, mobles i béns, així com els residus i la runa procedents d'obres menors de construcció i reparació domiciliària.

Tenen la consideració de residus domèstics els residus procedents de neteja de vies públiques, zones verdes, àrees recreatives i platges, els animals domèstics morts i els vehicles abandonats.

- c) «Residus comercials»: residus generats per l'activitat pròpia del comerç, a l'engròs i al detall, dels serveis de restauració i bars, de les oficines i dels mercats, així com de la resta del sector de serveis.

- d) «Residus industrials»: residus resultants dels processos de fabricació, de transformació, d'utilització, de consum, de neteja o de manteniment generats per l'activitat industrial, excloses les emissions a l'atmosfera que regula la Llei 34/2007, de 15 de novembre.

- e) «Residu perillós»: residu que presenta una o diverses de les característiques perilloses enumerades en l'annex III, i el que pugui aprovar el Govern de conformitat amb el que estableixen la normativa europea o els convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, així com els recipients i envasos que els hagin contingut.

- f) «Olis usats»: tots els olis minerals o sintètics, industrials o de lubricació, que hagin deixat de ser aptes per a l'ús originalment previst, com ara els olis usats de motors de

combustió i els olis de caixes de canvis, els olis lubricants, els olis per a turbines i els olis hidràulics.

g) «Bioresidu»: residu biodegradable de jardins i parcs, residus alimentaris i de cuina procedents de cases, restaurants, serveis de restauració col·lectiva i establiments de venda al detall; així com, residus comparables procedents de plantes de processament d'aliments.

h) «Prevenició»: conjunt de mesures adoptades en la fase de concepció i disseny, de producció, de distribució i de consum d'una substància, material o producte, per reduir:

1r La quantitat de residu, fins i tot mitjançant la reutilització dels productes o l'allargament de la vida útil dels productes.

2n Els impactes adversos sobre el medi ambient i la salut humana dels residus generats, inclòs l'estalvi en l'ús de materials o energia.

3r El contingut de substàncies nocives en materials i productes.

i) «Productor de residus»: qualsevol persona física o jurídica que tingui una activitat que produeixi residus (productor inicial de residus) o qualsevol persona que efectui operacions de tractament previ, de mescla o d'un altre tipus, que ocasionin un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus. En el cas de les mercaderies retirades pels serveis de control i inspecció a les instal·lacions frontereres, es considera productor de residus el representant de la mercaderia, o bé l'importador o exportador de la mercaderia.

j) «Posseïdor de residus»: el productor de residus o una altra persona física o jurídica que estigui en possessió de residus.

k) «Negociant»: tota persona física o jurídica que actuï per compte propi en la compra i venda posterior de residus, inclosos els negociants que no prenguin possessió física dels residus.

l) «Agent»: tota persona física o jurídica que organitza la valorització o l'eliminació de residus per encàrrec de tercers, inclosos els agents que no prenguin possessió física dels residus.

m) «Gestió de residus»: la recollida, el transport i tractament dels residus, inclosa la vigilància d'aquestes operacions, així com el manteniment posterior al tancament dels abocadors, incloses les actuacions realitzades en qualitat de negociant o agent.

n) «Gestor de residus»: la persona o entitat, pública o privada, registrada mitjançant autorització o comunicació, que realitzi qualsevol de les operacions que componen la gestió dels residus, en sigui o no el productor.

ñ) «Recollida»: operació consistent en aplegar residus, inclosa la classificació i l'emmagatzematge inicials, per transportar-los a una instal·lació de tractament.

o) «Recollida separada»: la recollida en què un flux de residus es manté per separat, segons el tipus i la naturalesa, per facilitar un tractament específic.

p) «Reutilització»: qualsevol operació mitjançant la qual productes o components de productes que no siguin residus es tornen a utilitzar amb la mateixa finalitat per a la qual van ser concebuts.

q) «Tractament»: les operacions de valorització o eliminació, inclosa la preparació anterior a la valorització o eliminació.

r) «Valorització»: qualsevol operació que tingui com a resultat principal que el residu serveixi per a una finalitat útil en substituir altres materials, que d'una altra manera s'haurien utilitzat per complir una funció particular, o que el residu sigui preparat per complir aquesta funció a la instal·lació o a l'economia en general. L'annex II recull una llista no exhaustiva d'operacions de valorització.

s) «Preparació per a la reutilització»: l'operació de valorització que consisteix en la comprovació, neteja o reparació mitjançant la qual productes o components de productes que s'hagin convertit en residus es preparen perquè es puguin reutilitzar sense cap altra transformació prèvia.

t) «Reciclatge»: tota operació de valorització mitjançant la qual els materials de residus es tornen a transformar en productes, materials o substàncies, tant si és amb la finalitat original com amb qualsevol altra finalitat. Inclou la transformació del material

orgànic, però no la valorització energètica ni la transformació en materials que s'hagin de fer servir com a combustibles o per a operacions de farcit.

u) «Regeneració d'olis usats»: qualsevol operació de reciclatge que permeti produir olis de base mitjançant la refinació d'olis usats, en particular mitjançant la retirada dels contaminants, els productes de l'oxidació i els additius que continguin aquests olis.

v) «Eliminació»: qualsevol operació que no sigui la valorització, fins i tot quan l'operació tingui com a conseqüència secundària l'aprofitament de substàncies o energia. L'annex I recull una llista no exhaustiva d'operacions d'eliminació.

w) «Millors tècniques disponibles»: les millors tècniques disponibles tal com les defineix l'article 3, apartat ñ), de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

x) «Sòl contaminat»: el sòl les característiques del qual han estat alterades de manera negativa per la presència de components químics de caràcter perillós procedents de l'activitat humana, en una concentració que comporti un risc inacceptable per a la salut humana o el medi ambient, d'acord amb els criteris i estàndards que determini el Govern, i així s'hagi declarat mitjançant resolució expressa.

y) «Compost»: esmena orgànica obtinguda a partir del tractament biològic aerobi i termòfil de residus biodegradables recollits separatament. No es considera compost el material orgànic obtingut de les plantes de tractament mecànic biològic de residus mesclats, que es denomina material bioestabilitzat.

Article 4. *Subproductes.*

1. Una substància o objecte, resultant d'un procés de producció, la finalitat primària del qual no sigui la producció d'aquesta substància o objecte, es pot considerar subproducte i no residu definit a l'article 3, apartat a), quan es compleixin les condicions següents:

- a) Que es tingui la seguretat que la substància o objecte s'ha d'utilitzar ulteriorment,
- b) que la substància o objecte es pugui utilitzar directament sense que s'hagi de sotmetre una transformació ulterior diferent de la pràctica industrial habitual,
- c) que la substància o objecte es produeixi com a part integrant d'un procés de producció, i
- d) que l'ús ulterior compleixi tots els requisits pertinents relatius als productes, així com a la protecció de la salut humana i del medi ambient, sense que produeixi impactes generals adversos per a la salut humana o el medi ambient.

2. La Comissió de coordinació en matèria de residus ha d'avaluar la consideració d'aquestes substàncies o objectes com a subproductes, tenint en compte el que s'estableix, si s'escau, sobre això per a l'àmbit de la Unió Europea, i n'ha de proposar l'aprovació al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, que ha de dictar l'ordre ministerial corresponent.

Article 5. *Fi de la condició de residu.*

1. Per ordre del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, es poden establir els criteris específics que determinats tipus de residus, que hagin estat sotmesos a una operació de valorització, inclòs el reciclatge, han de complir perquè puguin deixar de ser considerats com a tals, als efectes del que disposa aquesta Llei i sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Que les substàncies o objectes resultants es facin servir habitualment per a finalitats específiques;
- b) que hi hagi un mercat o una demanda per a aquestes substàncies o objectes;
- c) que les substàncies o objectes resultants compleixin els requisits tècnics per a finalitats específiques, la legislació existent i les normes aplicables als productes; i
- d) que l'ús de la substància o objecte resultant no generi impactes adversos per al medi ambient o la salut.

2. En l'elaboració d'aquesta ordre s'ha de tenir en compte l'estudi previ que ha de realitzar la Comissió de coordinació en matèria de residus, que ha d'analitzar el que estableixen, si s'escau, la Unió Europea, la jurisprudència aplicable, els principis de precaució i prevenció, els eventuais impactes nocius del material resultant i, quan sigui necessari, si és procedent incloure valors límits per a les substàncies contaminants.

3. Les substàncies o objectes afectats pels apartats anteriors i per les seves normes de desplegament s'han de computar com a residus reciclats i valoritzats als efectes del compliment dels objectius en matèria de reciclatge i valorització quan es compleixin els criteris de valorització i reciclatge que preveuen les normes esmentades.

Article 6. *Classificació i Llista europea de residus.*

1. La determinació dels residus que s'han de considerar residus perillosos i no perillosos s'ha de fer de conformitat amb la Llista que estableix la Decisió 2000/532/CE de la Comissió, de 3 de maig de 2000.

2. Per ordre del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb la consulta prèvia a la Comissió de coordinació en matèria de residus, es pot reclassificar un residu en els termes següents, de conformitat, si s'escau, amb els procediments que preveu l'article 7 de la Directiva 2008/98/CE:

a) Es pot considerar un residu perillós quan, encara que no figuri com a tal en la Llista de residus, presenti una o més de les característiques que indica l'annex III.

b) Es pot considerar un residu no perillós quan es tinguin proves que un determinat residu que figuri en la Llista com a perillós no presenta cap de les característiques que indica l'annex III.

Quan es donin els supòsits dels dos apartats anteriors, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ho ha de notificar sense demora a la Comissió Europea i li ha de presentar tota la informació rellevant.

3. La reclassificació de residus perillosos en residus no perillosos no es pot realitzar per mitjà d'una dilució o mescla l'objecte de la qual sigui disminuir les concentracions inicials de substàncies perilloses per sota dels límits que defineixen el caràcter perillós d'un residu.

CAPÍTOL II

Principis de la política de residus i competències administratives

Article 7. *Protecció de la salut humana i el medi ambient.*

1. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que la gestió dels residus es realitzi sense posar en perill la salut humana i sense danyar el medi ambient i, en particular:

- a) No han de generar riscos per a l'aigua, l'aire o el sòl, ni per a la fauna i la flora;
- b) no han de causar incomoditats pel soroll o les olors; i
- c) no han d'atemptar adversament contra paisatges ni contra llocs d'especial interès legalment protegits.

2. Les mesures que s'adoptin en matèria de residus han de ser coherents amb les estratègies de lluita contra el canvi climàtic.

Article 8. *Jerarquia de residus.*

1. Les administracions competents, en el desenvolupament de les polítiques i de la legislació en matèria de prevenció i gestió de residus, han d'aplicar, per aconseguir el millor resultat ambiental global, la jerarquia de residus per l'ordre següent de prioritat:

- a) Prevenció;
- b) Preparació per a la reutilització;
- c) Reciclatge;
- d) Un altre tipus de valorització, inclosa la valorització energètica; i
- e) Eliminació.

2. No obstant això, si per aconseguir el millor resultat mediambiental global en determinats fluxos de residus és necessari apartar-se de la dita jerarquia, es pot adoptar un ordre diferent de prioritats, prèvia justificació, per un enfocament de cicle de vida sobre els impactes de la generació i gestió d'aquests residus, tenint en compte els principis generals de precaució i sostenibilitat en l'àmbit de la protecció mediambiental, viabilitat tècnica i econòmica, protecció dels recursos, així com el conjunt d'impactes mediambientals sobre la salut humana, econòmics i socials, d'acord amb els articles 1 i 7.

Article 9. *Autosuficiència i proximitat.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en col·laboració amb les comunitats autònomes, i si és necessari amb altres estats membres, ha de prendre les mesures adequades, sense perjudici de l'aplicació de la jerarquia de residus en la seva gestió, per establir una xarxa integrada d'instal·lacions d'eliminació de residus i d'instal·lacions per a la valorització de residus domèstics mesclats, fins i tot quan la recollida també inclogui residus similars procedents d'altres productors, tenint en compte les millors tècniques disponibles.

2. La xarxa ha de permetre l'eliminació dels residus o la valorització dels residus esmentats en l'apartat 1, en una de les instal·lacions adequades més pròximes, mitjançant la utilització de les tecnologies i els mètodes més adequats per assegurar un nivell elevat de protecció del medi ambient i de la salut pública.

Article 10. *Accés a la informació i participació en matèria de residus.*

Les administracions públiques han de garantir els drets d'accés a la informació i de participació en matèria de residus en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Les administracions públiques han d'elaborar i publicar, com a mínim, cada any, un informe de conjuntura sobre la situació de la producció i gestió dels residus, que inclogui dades de recollida i tractament desglossades per fraccions i procedència. Aquests informes han de ser d'àmbit nacional i autonòmic i, si s'escau, local. Així mateix, la informació que conté el Registre de producció i gestió ha de ser pública conforme al que preveu l'article 39.

Les administracions públiques, els interessats, i el públic en general han de tenir l'oportunitat de participar en l'elaboració dels plans i programes que recullen els articles 14 i 15. I també en l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient de conformitat amb la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient. Aquests plans i programes han de tenir caràcter públic i les autoritats competents els han de posar en una pàgina web accessible al públic.

Article 11. *Costos de la gestió dels residus.*

1. D'acord amb el principi de qui contamina paga, els costos relatius a la gestió dels residus han de ser a càrrec del productor inicial de residus, del posseïdor actual o del posseïdor anterior de residus, d'acord amb el que estableixen els articles 42 i 45.2.

2. Les normes que regulin la responsabilitat ampliada del productor per a fluxos de residus determinats han d'establir els supòsits en què els costos relatius a la seva gestió han de ser sufragats, parcialment o totalment, pel productor del producte del qual procedeixen els residus i quan els distribuïdors del producte poden compartir els costos esmentats.

3. En la determinació dels costos de gestió dels residus domèstics, i dels residus comercials gestionats per les entitats locals, s'hi ha d'incloure el cost real de les operacions de recollida, transport i tractament dels residus, inclosa la vigilància d'aquestes operacions, i el manteniment posterior al tancament dels abocadors.

Article 12. *Competències administratives.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ha d'aprovar el Pla nacional marc de gestió de residus.

2. L'Administració General de l'Estat ha d'exercir la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.

3. El ministeri competent en matèria de medi ambient ha de:

a) Elaborar el Pla nacional marc de gestió de residus.

b) Establir els objectius mínims de reducció en la generació de residus, així com de preparació per a la reutilització, el reciclatge i altres formes de valorització obligatòria de determinats tipus de residus.

c) Autoritzar els trasllats de residus des de països tercers no pertanyents a la Unió Europea o cap a aquests països, així com exercir les funcions d'inspecció i sanció derivades d'aquest règim de trasllats, sense perjudici de la col·laboració que pugui prestar la comunitat autònoma on estigui situat el centre de l'activitat corresponent.

d) Exercir les funcions que corresponen a l'autoritat nacional en els supòsits en què Espanya sigui Estat de trànsit als efectes del que disposa l'article 53 del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu al trasllat de residus.

e) Recopilar, elaborar i actualitzar la informació necessària per al compliment de les obligacions derivades de la legislació nacional, comunitària, de convenis internacionals o qualsevol altra obligació d'informació pública.

f) Les altres competències que li atribueixin les restants normes sobre residus.

4. Correspon a les comunitats autònomes:

a) L'elaboració dels programes autonòmics de prevenció de residus i dels plans autonòmics de gestió de residus.

b) L'autorització, vigilància, inspecció i sanció de les activitats de producció i gestió de residus.

c) El registre de la informació en matèria de producció i gestió de residus en el seu àmbit competencial.

d) L'atorgament de l'autorització del trasllat de residus des de països de la Unió Europea o cap a aquests països, regulats en el Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, així com les dels trasllats a l'interior del territori de l'Estat i la inspecció i, si s'escau, sanció derivada dels règims de trasllats esmentats.

e) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.

f) Qualsevol altra competència en matèria de residus no inclosa en els apartats 1, 2, 3 i 5 d'aquest article.

5. Correspon a les entitats locals, o a les diputacions forals quan escaigui:

a) Com a servei obligatori, la recollida, el transport i el tractament dels residus domèstics generats a les cases, els comerços i els serveis de la manera en què estableixin les ordenances respectives en el marc jurídic del que estableix aquesta Llei, de les que, si s'escau, dictin les comunitats autònomes i de la normativa sectorial en matèria de responsabilitat ampliada del productor. La prestació d'aquest servei correspon als municipis que la poden portar a terme de forma independent o associada.

b) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.

c) Les entitats locals poden:

1r Elaborar programes de prevenció i de gestió dels residus que siguin de la seva competència.

2n Gestionar els residus comercials no perillosos i els residus domèstics generats a les indústries en els termes que estableixin les ordenances respectives, sense perjudici que els productors d'aquests residus els puguin gestionar per si mateixos en els termes que preveu l'article 17.3. Quan l'entitat local estableixi el seu propi sistema de gestió, pot imposar, de manera motivada i basant-se en criteris de més eficiència i eficàcia en la gestió dels residus, la incorporació obligatòria dels productors de residus a aquest sistema en determinats supòsits.

3r Mitjançant les seves ordenances, obligar el productor o un altre posseïdor de residus perillosos domèstics o de residus les característiques dels quals dificulten la gestió perquè adopti mesures per eliminar o reduir les característiques esmentades o perquè els dipositin en la forma i el lloc adequats.

4t Realitzar les seves activitats de gestió de residus directament o mitjançant qualsevol altra forma de gestió que preveu la legislació sobre règim local. Aquestes activitats les pot portar a terme cada entitat local de manera independent o mitjançant associació de diverses entitats locals.

6. Les administracions públiques, en els àmbits competencials respectius, poden declarar servei públic totes les operacions de gestió de determinats residus, o algunes d'aquestes, quan motivadament es justifiqui per raons de protecció adequada de la salut humana i del medi ambient.

Article 13. *Comissió de coordinació en matèria de residus.*

1. Es crea la Comissió de coordinació en matèria de residus, adscrita al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, com a òrgan de cooperació tècnica i col·laboració entre les administracions competents en matèria de residus.

2. Aquesta Comissió exerceix les funcions següents:

a) Impulsar la cooperació i col·laboració entre les administracions públiques amb competències en matèria de residus.

b) Elaborar els informes, dictàmens o estudis que li siguin sol·licitats pels seus membres o a iniciativa pròpia.

c) Elaborar recomanacions, entre altres matèries, sobre la sostenibilitat, eficàcia i eficiència dels sistemes de gestió dels fluxos de residus, exigències de qualitat del reciclatge, així com sobre etiquetatge.

d) Analitzar l'aplicació de les normes de residus i les seves repercussions.

e) Analitzar i valorar la informació disponible en matèria de residus per tal de mantenir un coneixement actualitzat i disponible per a les autoritats administratives de la situació dels residus de l'Estat espanyol en el context de la Unió Europea. En particular, s'ha d'analitzar la informació relativa als envasos i residus d'envasos i s'han d'elaborar les recomanacions oportunes amb la finalitat de prevenir la generació de residus d'envasos i contribuir a gestionar-los més eficientment.

f) Exercir les atribucions que li confereix aquesta norma en relació amb els subproductes, la pèrdua de la condició de fi de residu, la reclassificació de residus o la recepció de notificacions de trasllat.

g) Analitzar les justificacions de les alteracions en l'ordre de prioritats de la jerarquia de residus basades en un enfocament de cicle de vida.

h) Qualsevol altra funció d'intercanvi d'informació o assessorament en qüestions relacionades amb la matèria que regula aquesta Llei que li puguin encomanar el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, o les comunitats autònomes.

i) Les funcions que aquesta Llei o altres normes li atribueixin.

j) Intercanviar informació i fer recomanacions sobre l'aplicació de les disposicions en matèria de les autoritzacions relatives als sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada del productor.

k) Amb caràcter previ a l'elaboració dels plans de gestió de residus, inclòs el Pla nacional marc, proposar continguts i directrius.

3. La Comissió de coordinació en matèria de residus està presidida pel director General de Qualitat i Avaluació Ambiental i n'és el vicepresident un dels representants de les comunitats autònomes. Per ordre del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, s'han de nomenar els 30 vocals que componen la Comissió, entre els quals hi ha un vocal designat per cadascuna de les comunitats autònomes, un vocal designat per cadascuna de les ciutats de Ceuta i Melilla, tres vocals de les entitats locals designats per l'associació d'àmbit estatal amb més implantació i vuit vocals representants dels departaments ministerials, o organismes que hi estiguin adscrits, amb competències que incideixin en aquesta matèria, amb rang de subdirector general o equivalent.

Per a cada un dels membres de la Comissió es designa un suplent. Actua com a secretari, amb veu i sense vot, un funcionari del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

4. La Comissió de coordinació en matèria de residus pot crear grups de treball especialitzats que han de servir de suport per al compliment de les funcions que li encomana aquesta Llei. En aquests grups hi poden participar tècnics o experts en la matèria de què es tracti, procedents del sector públic, del sector privat i de la societat civil.

5. La Comissió ha d'aprovar les seves normes de funcionament, que s'han d'ajustar a les previsions sobre òrgans col·legiats que conté el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

TÍTOL II

Instrumentes de la política de residus

Article 14. *Plans i programes de gestió de residus.*

1. El ministeri competent en matèria de medi ambient, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, a les entitats locals, a altres ministeris afectats i, quan escaigui, en col·laboració amb altres estats membres, ha d'elaborar, de conformitat amb aquesta Llei, el Pla estatal marc de gestió de residus que ha de contenir l'estratègia general de la política de residus, les orientacions i l'estructura a la qual s'han d'ajustar els plans autonòmics, així com els objectius mínims a complir de prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, valorització i eliminació. La determinació dels objectius esmentats ha de ser coherent amb l'estratègia de reducció de gasos d'efecte d'hivernacle i els compromisos internacionals assumits en matèria de canvi climàtic.

2. Les comunitats autònomes han d'elaborar els plans autonòmics de gestió de residus, amb la consulta prèvia a les entitats locals, si s'escau, de conformitat amb aquesta Llei.

Els plans autonòmics de gestió han de contenir una anàlisi actualitzada de la situació de la gestió de residus a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, així com una exposició de les mesures per facilitar la reutilització, el reciclatge, la valorització i l'eliminació dels residus, amb l'establiment d'objectius de prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, valorització i eliminació i l'estimació de la seva contribució a la consecució dels objectius que estableixen aquesta Llei, les altres normes en matèria de residus i altres normes ambientals.

Els plans han d'incloure els elements que assenyala l'annex V.

3. Les entitats locals, en el marc de les seves competències, poden elaborar programes de gestió de residus de conformitat i en coordinació amb el Pla nacional marc i

amb els plans autonòmics de gestió de residus. Les entitats locals poden elaborar aquests programes individualment o agrupades.

4. En l'elaboració dels plans i programes de gestió de residus s'han de valorar les mesures que incideixin de manera significativa en la reducció de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

5. Els plans i programes de gestió de residus s'han d'avaluar i revisar, almenys, cada sis anys.

Article 15. *Programes de prevenció de residus.*

1. Les administracions públiques, en els àmbits competencials respectius, han d'aprovar, abans del 12 de desembre de 2013, programes de prevenció de residus en els quals s'han d'establir els objectius de prevenció, de reducció de la quantitat de residus generats i de reducció de la quantitat de substàncies perilloses o contaminants, s'han de descriure les mesures de prevenció existents i s'ha d'avaluar la utilitat dels exemples de mesures que indica l'annex IV o altres mesures adequades. Aquestes mesures s'han d'adreçar a aconseguir la reducció del pes dels residus produïts el 2020 en un 10% respecte als generats el 2010. La finalitat d'aquests objectius i mesures ha de ser trencar el vincle entre el creixement econòmic i els impactes sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació de residus.

2. Els programes de prevenció de residus es poden aprovar de manera independent o es poden integrar en els plans i programes sobre gestió de residus o altres ambientals. Quan els programes de prevenció s'integrin en altres plans i programes, les mesures de prevenció i el seu calendari d'aplicació s'han de distingir clarament.

3. Les administracions competents, amb la finalitat de controlar i avaluar els avenços en l'aplicació de les mesures de prevenció, han de determinar els instruments que permetin efectuar avaluacions periòdiques dels progressos realitzats i poden fixar objectius i indicadors qualitatius i quantitius concrets.

4. L'avaluació dels programes de prevenció de residus s'ha de portar a terme com a mínim cada sis anys, ha d'incloure una anàlisi de l'eficàcia de les mesures adoptades i els seus resultats han de ser accessibles al públic.

Article 16. *Mesures i instruments econòmics.*

1. Les autoritats competents poden establir mesures econòmiques, financeres i fiscals per fomentar la prevenció de la generació de residus, implantar la recollida separada, millorar la gestió dels residus, impulsar i enfortir els mercats del reciclatge, i també perquè el sector dels residus contribueixi a mitigar les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. Amb aquestes finalitats es poden establir cànons aplicables a l'abocament i a la incineració de residus domèstics.

2. Les administracions públiques han de promoure en el marc de contractació de les compres públiques l'ús de productes reutilitzables i de materials fàcilment reciclables, així com de productes fabricats amb materials procedents de residus, que tinguin una qualitat que compleixi les especificacions tècniques requerides.

3. Respecte als residus susceptibles de ser reciclats, les administracions públiques poden articular, amb caràcter temporal, mecanismes que en prioritzin el reciclatge dins de la Unió Europea, quan estigui justificat per raons mediambientals.

TÍTOL III

Producció, possessió i gestió dels residus

CAPÍTOL I

De la producció i possessió inicial dels residus

Article 17. Obligacions del productor o un altre posseïdor inicial relatives a la gestió dels seus residus.

1. El productor o un altre posseïdor inicial de residus, per assegurar el tractament adequat dels seus residus, està obligat a:

- a) Realitzar el tractament dels residus per si mateix.
- b) Encarregar el tractament dels seus residus a un negociant, o a una entitat o empresa, tots aquests registrats de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.
- c) Lliurar els residus a una entitat pública o privada de recollida de residus, incloses les entitats d'economia social, perquè en faci el tractament.

Aquestes operacions s'han d'acreditar documentalment.

2. El lliurament dels residus domèstics per tractar-los s'ha de realitzar en els termes que estableixin les ordenances locals.

3. El productor o un altre posseïdor inicial de residus comercials no perillosos ha d'acreditar documentalment la gestió correcta dels seus residus davant l'entitat local o es pot acollir al sistema públic de gestió dels residus, quan n'hi hagi, en els termes que estableixin les ordenances de les entitats locals.

En cas d'incompliment de les obligacions de gestió de residus comercials no perillosos per part del seu productor o un altre posseïdor, l'entitat local ha d'assumir subsidiàriament la gestió i pot repercutir a l'obligat a realitzar-la el cost real de la gestió. Tot això sense perjudici de les responsabilitats en què l'obligat hagi pogut incórrer.

4. El productor o un altre posseïdor inicial de residus, per facilitar la gestió dels seus residus, està obligat a:

- a) Subministrar a les empreses autoritzades per portar a terme la gestió de residus la informació necessària perquè en facin l'adequat tractament i eliminació.
- b) Proporcionar a les entitats locals informació sobre els residus que els lliurin quan presentin característiques especials, que puguin produir trastorns en el transport, recollida, valorització o eliminació.
- c) Informar immediatament l'Administració ambiental competent en cas de desaparició, pèrdua o escapament de residus perillosos o d'aquells que per la naturalesa o quantitat puguin danyar el medi ambient.

5. Les normes de cada flux de residus poden establir l'obligació del productor o un altre posseïdor de residus de separar-los per tipus de materials, en els termes i amb les condicions que es determinin per reglament, i sempre que aquesta obligació sigui tècnicament, econòmicament i mediambientalment factible i adequada, per complir els criteris de qualitat necessaris per als sectors de reciclatge corresponents.

6. A més de les obligacions que preveu aquest article, el productor o un altre posseïdor de residus perillosos ha de complir els requisits recollits en el procediment que s'estableixi per reglament relatiu als residus perillosos.

Els productors de residus perillosos estan obligats a elaborar i remetre a la comunitat autònoma un estudi de minimització en què es comprometen a reduir la producció dels seus residus. Queden exempts d'aquesta obligació els petits productors de residus perillosos que tinguin una producció que no superi la quantitat establerta per reglament.

7. El productor de residus perillosos pot ser obligat a subscriure una garantia financera que cobreixi les responsabilitats a què puguin donar lloc les seves activitats, atenent les seves característiques, perillositat i potencial de risc.

Queden exempts d'aquesta obligació els petits productors de residus perillosos definits per reglament.

8. La responsabilitat dels productors o altres posseïdors inicials de residus domèstics i comercials conclou quan els hagin lliurat en els termes que preveuen les ordenances locals i la resta de la normativa aplicable.

La responsabilitat dels altres productors o altres posseïdors inicials de residus, quan no realitzin el tractament per si mateixos, conclou quan els lliurin a un negociant per tractar-los, o a una empresa o entitat de tractament autoritzades sempre que el lliurament s'acrediti documentalment i es realitzi complint els requisits legalment establerts.

Article 18. Obligacions del productor o un altre posseïdor inicial relatives a l'emmagatzematge, la mescla, l'envasament i l'etiquetatge de residus.

En relació amb l'emmagatzematge, la mescla i l'etiquetatge de residus al lloc de producció, el productor o un altre posseïdor inicial de residus està obligat a:

1. Mantenir els residus emmagatzemats en condicions adequades d'higiene i seguretat mentre es trobin en el seu poder.

La durada de l'emmagatzematge dels residus no perillosos al lloc de producció ha de ser inferior a dos anys quan es destinin a valorització i a un any quan es destinin a eliminació. En el cas dels residus perillosos, en els dos supòsits, la durada màxima és de sis mesos; en supòsits excepcionals, l'òrgan competent de les comunitats autònomes on es porti a terme aquest emmagatzematge, per causes degudament justificades i sempre que es garanteixi la protecció de la salut humana i el medi ambient, pot modificar aquest termini.

Els terminis esmentats comencen a computar des que s'iniciï el dipòsit de residus al lloc d'emmagatzematge.

2. No mesclar ni diluir els residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials.

Els olis usats de diferents característiques, quan sigui tècnicament factible i econòmicament viable, no s'han de mesclar entre ells ni amb altres residus o substàncies, si la mescla esmentada impedeix el tractament.

3. Emmagatzemar, envasar i etiquetar els residus perillosos al lloc de producció abans de recollir-los i transportar-los d'acord amb les normes aplicables.

Article 19. Residus domèstics perillosos.

A les fraccions separades de residus perillosos generats a les cases no els són aplicables les obligacions derivades de la consideració de residus perillosos fins que no siguin acceptades per una entitat o empresa registrada per recollir-les o tractar-les.

CAPÍTOL II

De la gestió de residus

Secció 1a. Obligacions en la gestió de residus

Article 20. Obligacions dels gestors de residus.

1. Les entitats o empreses que realitzin una activitat de tractament de residus han de:

a) Portar a terme el tractament dels residus lliurats de conformitat amb el que preveu la seva autorització i acreditar-ho documentalment.

b) Gestionar adequadament els residus que produeixin com a conseqüència de la seva activitat.

2. Les entitats o empreses que recullen o transporten residus amb caràcter professional han de:

a) Recollir els residus i transportar-los complint les prescripcions de les normes de transports, les restants normes aplicables i les previsions contractuals.

b) Mantenir, durant la recollida i el transport, els residus perillosos envasats i etiquetats d'acord amb les normes internacionals i comunitàries vigents.

c) Lliurar els residus per tractar-los a entitats o empreses autoritzades, i tenir una acreditació documental d'aquest lliurament.

3. Els negociants i agents han de complir el que hagin declarat en la seva comunicació d'activitats i les clàusules i condicions assumides contractualment.

Els negociants estan obligats a assegurar que es porti a terme una operació completa de tractament dels residus que adquireixin i a acreditar-ho documentalment al productor o un altre posseïdor inicial dels residus esmentats.

4. Amb caràcter general, els gestors de residus estan obligats a:

a) Mantenir els residus emmagatzemats en les condicions que fixi la seva autorització. La durada de l'emmagatzematge dels residus no perillosos ha de ser inferior a dos anys quan es destinin a valorització i a un any quan es destinin a eliminació. En el cas dels residus perillosos, en els dos supòsits, la durada màxima és de sis mesos; en supòsits excepcionals, l'òrgan competent de les comunitats autònomes on es porti a terme aquest emmagatzematge, per causes degudament justificades i sempre que es garanteixi la protecció de la salut humana i el medi ambient, pot modificar aquest termini. Durant el seu emmagatzematge, els residus perillosos han d'estar envasats i etiquetats d'acord amb les normes internacionals i comunitàries vigents.

Els terminis esmentats comencen a computar des que s'iniciï el dipòsit de residus al lloc d'emmagatzematge.

b) Constituir una fiança en el cas de residus perillosos i quan així ho exigeixin les normes que regulen la gestió de residus específics o les que regulen operacions de gestió. Aquesta fiança té per objecte respondre davant de l'Administració del compliment de les obligacions que derivin de l'exercici de l'activitat i de l'autorització o comunicació.

c) Subscriure una assegurança o constituir una garantia financera equivalent en el cas d'entitats o empreses que realitzin operacions de tractament de residus perillosos i quan així ho exigeixin les normes que regulen la gestió de residus específics o les que regulen operacions de gestió, per cobrir les responsabilitats que derivin d'aquestes operacions. Aquesta garantia ha de cobrir, en tot cas:

1r Les indemnitzacions degudes per mort, lesions o malaltia de les persones.

2n Les indemnitzacions degudes per danys en les coses.

3r Els costos de reparació i recuperació del medi ambient alterat. Aquesta quantia s'ha de determinar d'acord amb les previsions de la legislació sobre responsabilitat mediambiental.

d) No mesclar residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials. La mescla inclou la dilució de substàncies perilloses. L'òrgan competent pot permetre mescles només quan:

1r l'operació de mescla sigui efectuada per una empresa autoritzada;

2n no augmentin els impactes adversos de la gestió de residus sobre la salut humana i el medi ambient, i

3r l'operació es faci conforme a les millors tècniques disponibles.

5. A més de les obligacions que preveu aquest article, els gestors de residus perillosos han de complir els requisits recollits en el procediment establert per reglament relatiu als residus perillosos.

Secció 2a. Objectius i mesures en la gestió dels residus

Article 21. Recollida, preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus.

1. Les autoritats ambientals, en l'àmbit competencial respectiu i tenint en compte els principis de prevenció i foment de la reutilització i el reciclatge d'alta qualitat, han d'adoptar les mesures necessàries perquè s'estableixin sistemes prioritaris per fomentar la reutilització dels productes i les activitats de preparació per a la reutilització. Han de promoure, entre altres mesures, l'establiment de llocs d'emmagatzematge per als residus susceptibles de reutilització i el suport a l'establiment de xarxes i centres de reutilització. Així mateix, s'han d'impulsar mesures de promoció dels productes preparats per reutilitzar-los a través de la contractació pública i d'objectius quantitatius en els plans de gestió.

2. Per fomentar la prevenció i promoure la reutilització i el reciclatge d'alta qualitat, es poden adoptar mesures destinades a facilitar l'establiment de sistemes de dipòsit, devolució i retorn en els termes que preveu l'article 31.3 per a:

- a) Envasos industrials,
- b) envasos col·lectius i de transport,
- c) envasos i residus d'envasos de vidre, plàstic i metall,
- d) altres productes reutilitzables.

En aquest supòsit s'ha de tenir en compte la viabilitat tècnica i econòmica d'aquests sistemes, el conjunt d'impactes ambientals, socials i sobre la salut humana, i respectant la necessitat de garantir el funcionament correcte del mercat interior, facilitant especialment els mecanismes de participació àmplia que preveu la disposició addicional dotzena, i s'han d'incorporar als treballs de la Comissió de residus les entitats i organitzacions representatives de tots els sectors afectats per la adopció eventual d'aquests sistemes. El Govern ha de remetre a les Corts Generals els informes preceptius de viabilitat tècnica, ambiental i econòmica que es realitzin amb caràcter previ a la implantació d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn.

3. Les autoritats ambientals, en l'àmbit competencial respectiu, han de prendre mesures per fomentar un reciclatge d'alta qualitat i, amb aquesta finalitat, s'ha d'establir una recollida separada de residus, entre altres, d'olis usats, quan sigui tècnicament, econòmicament i mediambientalment factible i adequada, per complir els criteris de qualitat necessaris per als sectors de reciclatge corresponents.

Abans del 2015 ha d'estar establerta una recollida separada almenys per als materials següents: paper, metalls, plàstic i vidre.

Els sistemes de recollida separada ja existents es poden adaptar a la recollida separada dels materials a què es refereix el paràgraf anterior. Es pot recollir més d'un material en la mateixa fracció sempre que es garanteixi la separació posterior adequada si això no suposa una pèrdua de la qualitat dels materials obtinguts ni un increment de cost.

4. Les entitats locals han d'habilitar espais, establir instruments o mesures per a la recollida separada de residus domèstics i, si s'escau, comercials als quals és necessari donar una gestió diferenciada bé per la seva perillositat, per facilitar-ne el reciclatge o per preparar els residus per reutilitzar-los.

5. Les autoritats ambientals, en l'àmbit competencial respectiu, han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar-se que els residus se sotmetin a operacions de valorització. Quan sigui necessari per facilitar o millorar la valorització, els residus s'han de recollir per separat i no s'han de mesclar amb altres residus o altres materials amb propietats diferents.

6. Les autoritats ambientals, en els plans i programes respectius, han de fomentar mètodes de recollida eficients d'acord amb les característiques i possibilitats de cada territori o població, per facilitar el compliment dels objectius de preparació per a la reutilització, reciclatge i valoració.

Article 22. Objectius específics de preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització.

1. Per tal de complir els objectius d'aquesta Llei i d'avançar cap a una societat del reciclatge amb un nivell alt d'eficiència dels recursos, el Govern i les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries a través dels plans i programes de gestió de residus per garantir que s'aconsegueixen els objectius següents i, si s'escau, els que s'estableixin:

a) Abans del 2020, la quantitat de residus domèstics i comercials destinats a la preparació per a la reutilització i el reciclatge per a les fraccions de paper, metalls, vidre, plàstic, bioresidus o altres fraccions reciclables ha d'assolir, en conjunt, com a mínim, el 50% en pes.

b) Abans del 2020, la quantitat de residus no perillosos de construcció i demolició destinats a la preparació per a la reutilització, el reciclatge i una altra valorització de materials, amb exclusió dels materials en estat natural definits en la categoria 17 05 04 de la Llista de residus, ha d'assolir, com a mínim, el 70% en pes dels produïts.

2. Cada tres anys, les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, la informació necessària per a la verificació del compliment dels objectius que preveu aquest article.

Article 23. Eliminació de residus.

1. Les autoritats ambientals, en l'àmbit competencial respectiu, s'han d'assegurar que, quan no es porti a terme la valorització segons el que disposa l'article 21.5, els residus se sotmetin a operacions d'eliminació segures adoptant les mesures que garanteixin la protecció de la salut humana i el medi ambient. Els residus han de ser sotmesos a tractament previ a l'eliminació, llevat que el tractament dels residus no sigui tècnicament viable o no quedi justificat per raons de protecció de la salut humana i del medi ambient.

2. Les autoritzacions de les operacions d'eliminació de residus poden quedar subjectes a la prestació d'una fiança o una altra garantia financera.

L'exigència d'aquestes garanties s'aplica sense perjudici de les altres que puguin ser exigibles als subjectes responsables de la gestió de residus.

Secció 3a. Bioresidus

Article 24. Bioresidus.

Les autoritats ambientals han de promoure, sense perjudici de les mesures que derivin de les actuacions que en l'àmbit comunitari s'emprenquin en compliment de l'últim paràgraf de l'article 22 de la Directiva 2008/98/CE, mesures que poden incloure en els plans i programes de gestió de residus que preveu l'article 14, per tal d'impulsar:

a) La recollida separada de bioresidus per destinar-los al compostatge o a la digestió anaeròbica en particular de la fracció vegetal, els bioresidus de grans generadors i els bioresidus generats a les cases.

b) El compostatge domèstic i comunitari.

c) El tractament de bioresidus recollits separatament de manera que s'aconsegueixi un grau alt de protecció del medi ambient portat a terme a instal·lacions específiques sense que es produeixi la mescla amb residus mesclats al llarg del procés. Si s'escau, l'autorització d'aquest tipus d'instal·lacions ha d'incloure les prescripcions tècniques per al tractament correcte dels bioresidus i la qualitat dels materials obtinguts.

d) L'ús del compost produït a partir de bioresidus i ambientalment segur en el sector agrícola, la jardineria o la regeneració d'àrees degradades, en substitució d'altres esmenes orgàniques i fertilitzants minerals.

Secció 4a. Trasl·lat de residus

Article 25. Règim dels trasllats de residus a l'interior del territori de l'Estat.

1. S'entén per trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, als efectes d'aquesta Llei, el transport de residus des d'una comunitat autònoma a una altra, per valoritzar-los o eliminar-los.

Els trasllats de residus a l'interior de l'Estat s'han de regir pel que disposa aquesta Llei, en especial pel que fa a la vigilància, inspecció, control i règim sancionador.

Els trasllats de residus destinats a l'eliminació i els trasllats de residus domèstics mesclats destinats a la valorització s'han d'efectuar tenint en compte els principis d'autosuficiència i proximitat.

2. Tot trasllat de residus ha d'anar acompanyat d'un document d'identificació, als efectes de seguiment i control.

3. Els operadors que hagin de realitzar un trasllat de residus per destinar-los a operacions d'eliminació han de presentar una notificació prèvia a les autoritats competents de la comunitat autònoma d'origen i de la de destí.

Així mateix, han de presentar una notificació prèvia a les mateixes autoritats els operadors que hagin de realitzar un trasllat per a la valorització de residus domèstics mesclats, de residus peril·losos i dels residus per als quals es determini per reglament.

Als efectes de la present Llei, s'entén per operador el definit com a notificant a l'article 2.15 del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu al trasllat de residus.

4. Quan es presenti una notificació prèvia a un trasllat de residus destinats a l'eliminació, els òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destí, en el termini de 10 dies des de la data d'acusament de recepció de la notificació, s'hi poden oposar pels motius esmentats a l'article 11, apartats b), g), h), i), del dit Reglament comunitari.

5. Quan es presenti una notificació prèvia a un trasllat de residus destinats a la valorització, els òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destí, en el termini de 10 dies des de la data d'acusament de recepció de la notificació, s'hi poden oposar pels motius esmentats a l'article 12, apartats a), b) i k), del dit Reglament comunitari.

Així mateix, es poden oposar a l'entrada de residus destinats als incineradors que estiguin classificats com a valorització quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que els trasllats tinguin com a conseqüència que els residus produïts en la comunitat autònoma de destí hagin de ser eliminats.

b) Que els trasllats tinguin com a conseqüència que els residus de la comunitat autònoma de destí hagin de ser tractats de manera que no sigui compatible amb els seus plans de gestió de residus.

6. Els apartats 4 i 5 no són aplicables als residus subjectes als requisits d'informació general que preveu l'article 3, apartats 2 i 4, del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006.

7. Els residus que es traslladin d'una comunitat autònoma a una altra per tractar-los s'han de computar a la comunitat autònoma d'origen, als efectes del compliment dels objectius que contingui el seu pla autonòmic de gestió de residus.

8. Les decisions que adoptin les comunitats autònomes en aplicació dels apartats 4 i 5 han de ser motivades, notificades a la Comissió de coordinació en matèria de residus, i no poden ser contràries al Pla nacional marc de gestió de residus.

Article 26. Entrada i sortida de residus del territori nacional.

1. L'entrada i sortida de residus del territori nacional, així com el trànsit pel territori nacional, es regeix pel que disposen el Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny, el Reglament (CE) núm. 1418/2007 de la Comissió, de 29 de novembre de 2007, relatiu a l'exportació, amb fins de valorització, de determinats residus enumerats en els annexos III o IIIA del Reglament (CE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny, a determinats països als quals no és aplicable la Decisió de l'OCDE sobre el control dels moviments transfronterers de residus, per la resta de legislació comunitària i pels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, pot prohibir, de manera motivada, l'expedició de residus amb destí a països tercers no comunitaris quan hi hagi alguna raó per preveure que no són gestionats al país de destí sense posar en perill la salut humana o sense perjudicar el medi ambient.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, pot prohibir, de manera motivada, tota importació de residus procedents de països tercers quan hi hagi alguna raó per preveure que els residus no són gestionats sense posar en perill la salut humana o sense perjudicar el medi ambient, durant el transport o el tractament posterior.

3. Així mateix, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en els trasllats procedents de països tercers, i les comunitats autònomes, en els supòsits de trasllats a l'interior de la Unió Europea, poden limitar els trasllats entrants de residus destinats als incineradors que estiguin classificats com a valorització, quan s'hagi establert que els trasllats esmentats tindrien com a conseqüència que els residus nacionals haurien de ser eliminats o que aquests residus haurien de ser tractats d'una manera que no és compatible amb els plans de gestió de residus que regula l'article 14.

Les decisions que en aquest sentit adoptin les comunitats autònomes han de ser notificades al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, el qual ho ha de notificar a la Comissió Europea.

4. Per tal de donar prioritat a la regeneració dels olis industrials usats, les autoritats competents poden restringir la sortida del territori nacional d'olis usats amb destí a instal·lacions d'incineració o coïncineració d'acord amb les objeccions que preveuen els articles 11 o 12 del Reglament (CE) núm. 1013/2006.

5. En els trasllats de residus que, de conformitat amb l'article 18 del Reglament (CE) núm. 1013/2006, hagin d'anar acompanyats del document que figura en l'annex VII del dit Reglament, la persona que organitzi el trasllat ha de subministrar, als efectes d'inspecció, execució, estadística i planificació, aquest document:

a) en el cas de trasllats de residus des de països tercers no pertanyents a la Unió Europea o cap a aquests països, a les autoritats duaneres i al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

b) en el cas de trasllats de residus des de països de la Unió Europea o cap a aquests països, a l'autoritat competent en matèria de trasllats de residus a la comunitat autònoma d'origen o destí del trasllat, la qual al seu torn l'ha de facilitar al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

En els casos en què així ho requereixi la legislació comunitària i nacional, aquesta informació s'ha de tractar com a informació confidencial.

CAPÍTOL III

Règim d'autorització i comunicació de les activitats de producció i gestió de residus*Article 27. Autorització de les operacions de tractament de residus.*

1. Queden sotmeses al règim d'autorització per part de l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estan ubicades les instal·lacions on s'hagin de dur a terme

operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge a l'àmbit de la recollida en espera de tractament, així com l'ampliació, modificació substancial o trasllat de la instal·lació esmentada.

2. Així mateix, han d'obtenir autorització les persones físiques o jurídiques per realitzar una o diverses operacions de tractament de residus. Aquestes autoritzacions les ha de concedir l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on tinguin el domicili els sol·licitants i són vàlides per a tot el territori espanyol. Les comunitats autònomes no poden condicionar l'atorgament de l'autorització que preveu aquest apartat al fet que el sol·licitant tingui instal·lacions per al tractament de residus al seu territori.

3. En els casos en què la persona física o jurídica que sol·liciti l'autorització per realitzar una o diverses operacions de tractament de residus sigui titular de la instal·lació de tractament on s'hagin de dur a terme aquestes operacions, l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estigui ubicada la instal·lació ha de concedir una sola autorització que compregui la de la instal·lació i la de les operacions de tractament.

4. Les sol·licituds d'autorització que preveu aquest article han de contenir almenys la informació que indica l'annex VI.

Les autoritzacions que preveu aquest article han de tenir el contingut que descriu l'annex VII.

5. Per a la concessió d'aquestes autoritzacions, els òrgans administratius competents han de realitzar, per si mateixos o amb el suport de les entitats col·laboradores degudament reconegudes conforme a les normes que els siguin aplicables, les inspeccions prèvies i les comprovacions necessàries en cada cas. En particular, han de comprovar:

- a) L'adequació de les instal·lacions a les operacions de tractament que s'hi preveuen.
- b) El compliment dels requisits tècnics, professionals o de qualsevol altre tipus per portar a terme l'activitat esmentada per part de l'empresa que ha de realitzar les operacions de tractament de residus.
- c) Que el mètode de tractament previst és acceptable des del punt de vista de la protecció del medi ambient. En particular, quan el mètode no s'ajusti als principis de protecció de la salut humana i medi ambient que preveu l'article 7, s'ha de denegar l'autorització.
- d) Que les operacions d'incineració o de coïncineració amb valorització energètica es realitzin amb un nivell alt d'eficiència energètica; en el cas de tractar-se de residus domèstics, el nivell d'eficiència energètica s'ha d'ajustar als nivells que fixa l'annex II d'aquesta Llei.

6. Les autoritzacions que conté aquest article es poden integrar en les autoritzacions obtingudes d'acord amb una altra normativa comunitària, estatal o autonòmica, sempre que es compleixin els requisits que estableix aquesta Llei.

7. L'autorització que preveu l'apartat 1 d'aquest article per a les instal·lacions de tractament de residus queda integrada en l'autorització ambiental integrada concedida conforme a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i ha d'incloure els requisits que recull aquest article, tal com estableix l'article 22.1.g) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol. L'autoritat competent ha d'incorporar la informació pertinent en el seu Registre de producció i gestió de residus en els termes de l'article 39.

8. Les autoritzacions que preveu aquest article es concedeixen per un termini màxim de 8 anys, passat el qual s'han de renovar automàticament per períodes successius, i la comunitat autònoma les ha d'inscriure en el Registre de producció i gestió de residus.

9. La transmissió de les autoritzacions està subjecta a la comprovació prèvia, per l'autoritat competent, del fet que les operacions de tractament de residus i les instal·lacions on es realitzen compleixen el que regulen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

10. El termini màxim per dictar la resolució que posi fi als procediments d'autorització que preveu aquest article és de deu mesos. Transcorregut el termini previst sense que s'hagi notificat la resolució expressa es considera desestimada la sol·licitud presentada.

Article 28. *Exempcions dels requisits d'autorització.*

1. Poden quedar exemptes d'autorització les entitats o empreses que portin a terme l'eliminació dels seus propis residus no perillosos al lloc de producció o que valoritzin residus no perillosos.

2. Per concedir les exempcions d'autorització que preveu l'apartat anterior s'han d'establir respecte de cada tipus d'activitat normes generals que especifiquin els tipus i les quantitats de residus als quals es pot aplicar la dita exempció, així com els mètodes de tractament que s'han d'utilitzar.

Aquestes normes han de garantir que el tractament del residu s'ha de realitzar sense posar en perill la salut de les persones i sense danyar el medi ambient. En el cas de les operacions d'eliminació que preveu l'apartat 1, aquestes normes han de tenir en compte les millors tècniques disponibles.

3. Les normes que preveu l'apartat anterior s'han d'aprovar mitjançant ordre del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, una vegada la Comissió de coordinació en matèria de residus hagi analitzat la proposta, i se n'ha d'informar la Comissió Europea.

Article 29. *Comunicació prèvia a l'inici de les activitats de producció i gestió de residus.*

1. Sense perjudici del que disposa una altra normativa de caràcter sectorial, han de presentar una comunicació prèvia a l'inici de les seves activitats davant l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estiguin ubicades les entitats o empreses que estiguin en algun dels supòsits que s'enuncien a continuació:

a) instal·lació, ampliació, modificació substancial o trasllat d'indústries o activitats que produeixin residus perillosos, o que generin més de 1.000 t/any de residus no perillosos;

b) realització d'activitats que estiguin exemptes d'autorització segons el que estableix l'article 28.

2. Així mateix, han de presentar una comunicació prèvia a l'inici de les seves activitats davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma on tinguin la seu social les entitats o empreses que recullin residus sense una instal·lació associada, les que transportin residus amb caràcter professional i els negociants o agents.

3. La comunicació ha de tenir el contingut que indica l'annex VIII, ha de ser vàlida a tot el territori nacional i la comunitat autònoma davant la qual s'hagi presentat l'ha d'inscriure en el registre respectiu. Aquesta informació s'ha d'incorporar en el Registre de producció i gestió de residus, que preveu l'article 39.

4. Queden exemptes de presentar comunicació les empreses que hagin obtingut autorització per al tractament de residus i que com a conseqüència de la seva activitat produeixin residus. No obstant això, tenen la consideració de productors de residus als altres efectes que regula aquesta Llei.

Article 30. *Restabliment de la legalitat ambiental.*

1. Amb la finalitat d'assegurar el compliment del que preveu aquesta Llei, l'autoritat competent pot adoptar alguna de les mesures següents:

a) El tancament de l'establiment o la paralització de l'activitat quan aquests no tinguin les autoritzacions, declaracions o registre corresponents.

b) La suspensió temporal de l'activitat quan no s'ajusti al que s'ha declarat o a les condicions imposades per l'autoritat esmentada, sempre que en derivi un risc greu per al medi ambient o la salut pública, durant el període necessari perquè se solucionin els defectes que hi pugui haver.

2. Els actes que preveu l'apartat anterior no tenen consideració de sanció i s'han de dictar i tramitar conforme al que disposa la normativa autonòmica per als procediments per al restabliment de la legalitat ambiental, o si s'escau, per als procediments que regulin la concessió de l'autorització, declaració o registre que s'hagi de concedir.

TÍTOL IV

Responsabilitat ampliada del productor del producteArticle 31. *Concepte i obligacions.*

1. Als efectes d'aquest article, s'entén per productor del producte la persona física o jurídica, que de manera professional desenvolupi, fabriqui, processi, tracti, vengui o importi productes segons determinin les normes de desenvolupament de la responsabilitat ampliada del productor que preveu l'apartat 2.

2. En aplicació de la responsabilitat ampliada i amb la finalitat de promoure la prevenció i de millorar la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus, els productors de productes que amb l'ús es converteixen en residus poden ser obligats a:

a) Dissenyar productes de manera que al llarg de tot el seu cicle de vida es redueixi l'impacte ambiental i la generació de residus, tant en la seva fabricació com en el seu ús posterior, i de manera que s'asseguri que la valorització i eliminació dels productes que s'han convertit en residus es dugui a terme de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

b) Desenvolupar, produir, etiquetar i comercialitzar productes aptes per a usos múltiples, duradors tècnicament i que, després d'haver-se convertit en residus, sigui fàcil i clar separar-los i es puguin preparar per reutilitzar-los o reciclar-los d'una manera adequada i sense riscos i per a una valorització i eliminació compatible amb el medi ambient.

c) Acceptar la devolució de productes reutilitzables, el lliurament dels residus generats després de l'ús del producte; a assumir la gestió subsegüent dels residus i la responsabilitat financera d'aquestes activitats, oferir informació a les instal·lacions de preparació per a la reutilització sobre reparació i desballestament, així com informació accessible al públic sobre en quina mesura el producte és reutilitzable i reciclable.

d) Establir sistemes de dipòsit que garanteixin la devolució de les quantitats dipositades i el retorn del producte per reutilitzar-lo o del residu per tractar-lo.

e) Responsabilitzar-se totalment o parcialment de l'organització de la gestió dels residus, amb la possibilitat d'establir que els distribuïdors del producte esmentat comparteixin aquesta responsabilitat.

f) Utilitzar materials procedents de residus en la fabricació de productes.

g) Proporcionar informació sobre la posada en el mercat de productes que amb l'ús es converteixen en residus i sobre la gestió d'aquests, així com realitzar anàlisis econòmiques o auditories.

h) Informar sobre la repercussió econòmica en el producte del compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada.

3. L'establiment d'aquestes mesures s'ha de portar a terme mitjançant reial decret aprovat pel Consell de Ministres, tenint en compte la seva viabilitat tècnica i econòmica, el conjunt d'impactes ambientals i sobre la salut humana, i respectant la necessitat de garantir el funcionament correcte del mercat interior.

En el cas específic dels envasos i residus d'envasos, per a la implantació d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn, així com per determinar-ne el contingut i abast, s'ha de valorar a més amb caràcter previ el grau de compliment dels objectius mínims de reutilització i reciclatge que estableixen les directives europees per a envasos en general, i el compliment d'altres normes de la Unió Europea, així com les expectatives viables de superar-los, i s'han de tenir en compte amb especial consideració les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses.

4. En la regulació específica de cada flux de residus es pot imposar l'obligació d'inscripció dels productors de productes en el Registre integrat industrial.

5. La responsabilitat ampliada del productor s'aplica sense perjudici de la responsabilitat de la gestió de residus que estableix l'article 20 d'aquesta Llei i de la legislació en vigor sobre fluxos de residus i productes específics.

Article 32. Gestió de residus en el marc de la responsabilitat ampliada del productor del producte.

1. S'han de complir les obligacions que s'estableixin en el marc de la responsabilitat ampliada del productor del producte de manera individual o de manera col·lectiva. On s'hagin implantat sistemes públics de gestió, els productors poden complir aquestes obligacions contribuint econòmicament als sistemes esmentats, de manera proporcional a les quantitats de producte que posin al mercat i atenent els costos efectius de la seva gestió.

2. Els productors que optin per un sistema individual han de presentar una comunicació prèvia a l'inici de les activitats, amb indicació del seu funcionament i les mesures que han d'aplicar per al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada. Aquesta comunicació s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma on radiqui la seva seu social i s'ha d'inscriure en el Registre de producció i gestió de residus. El contingut de la comunicació és el que preveu l'annex IX.

3. Els productors que optin per un sistema col·lectiu per al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada han de constituir una associació de les previstes a la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, o una altra entitat amb personalitat jurídica pròpia sense ànim de lucre. L'admissió d'un productor nou s'ha d'establir en funció de criteris objectius. El dret de vot de cada particip s'ha de determinar mitjançant trams o intervals en funció de la quantitat de productes que aquest posa en el mercat en relació amb els que posa el conjunt dels particips.

Els sistemes col·lectius han de sol·licitar una autorització prèvia a l'inici de la seva activitat. El contingut mínim de la sol·licitud és el que preveu l'annex X i s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el sistema tingui previst establir la seu social.

Una vegada comprovada la integritat documental de l'expedient, la sol·licitud d'autorització s'ha de remetre a la Comissió de coordinació en matèria de residus perquè n'emeti informe amb caràcter previ a la resolució de la comunitat autònoma. Aquesta comunitat autònoma ha de concedir, si és procedent, l'autorització en la qual es fixen les condicions d'exercici. L'autorització s'ha d'inscriure en el Registre de producció i gestió de residus. Les condicions d'exercici i l'autorització s'han d'ajustar als principis que preveu l'article 9 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. El termini màxim per tramitar l'autorització és de sis mesos prorrogables, de manera motivada, per raons derivades de la complexitat de l'expedient; la pròrroga esmentada es pot fer per una sola vegada, per un temps limitat i abans que hagi expirat el termini original. Transcorregut el termini sense que s'hagi notificat la resolució expressa s'entén desestimada la sol·licitud presentada.

Per actuar a altres comunitats autònomes, el sistema col·lectiu ha de sol·licitar autorització als restants òrgans autonòmics competents i aportar la documentació que acrediti que disposa d'una autorització. Si aquests òrgans no es pronuncien en sentit contrari en un termini de dos mesos, s'ha d'entendre que el sistema col·lectiu compleix les condicions per a l'exercici de la seva activitat a la comunitat autònoma de què es tracti i pot iniciar l'activitat; si consideren necessari establir algun requisit específic, ho han de notificar a l'interessat i continuar la tramitació de la sol·licitud de l'autorització. Qualsevol d'aquestes circumstàncies s'ha d'inscriure en el Registre de producció i gestió de residus.

El contingut i la vigència de l'autorització és el que estableixi la regulació específica. Quan no s'indiqui el termini de vigència, l'autorització ha de tenir una durada de cinc anys i s'ha de renovar seguint el que estableix aquest apartat. L'autorització no es pot transmetre a tercers.

Durant la vigència de les autoritzacions, la Comissió de coordinació en matèria de residus pot realitzar el seguiment del compliment de les autoritzacions i de les condicions d'exercici.

4. El sistema col·lectiu de responsabilitat ampliada pot donar compliment a les seves obligacions per si mateix o pot constituir o contractar una entitat administradora que ha de

tenir personalitat jurídica pròpia i diferenciada de la del sistema col·lectiu i que ha d'actuar sota la direcció d'aquest sistema.

En el compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor, el sistema col·lectiu i, si s'escau, l'entitat administradora, han de respectar els principis de publicitat, concurrència i igualtat amb la finalitat de garantir la lliure competència, així com els principis de protecció de la salut humana, dels consumidors, del medi ambient i de jerarquia de residus.

5. Els sistemes individuals i col·lectius estan obligats a:

a) Complir el que estableixen les seves normes específiques, així com la resta de les normes que els siguin aplicables amb caràcter general.

b) Organitzar la recollida a tot el territori estatal de tots els residus generats pels productes que han posat en el mercat. Per a això es poden acollir a una entitat o empresa pública de recollida i poden subscriure acords amb altres sistemes de responsabilitat ampliada per coordinar l'organització de la gestió.

c) Subministrar a les comunitats autònomes anualment la informació que per reglament s'estableixi relativa als residus gestionats, la relació de les entitats o empreses o, si s'escau, de les entitats locals, que realitzin la gestió dels residus, així com un informe dels pagaments efectuats a aquestes entitats o empreses en relació amb aquestes activitats.

d) Subscriure les fiances, assegurances o garanties financeres, que s'estableixin en cada cas en els reials decrets que regulin la responsabilitat ampliada del productor en cada flux de residus.

e) Subscriure acords amb les administracions quan aquestes intervinguin en l'organització de la gestió dels residus.

f) Subscriure acords o contractes amb els gestors de residus o, si s'escau, amb altres agents econòmics.

g) En el cas en què es repercuteixi una quantitat en el preu dels productes destinada a cobrir el compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor, la dita quantitat no pot superar el cost d'aquestes obligacions.

h) Les aportacions dels productors al sistema col·lectiu, quan s'estableixin, han de cobrir en tot cas les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor.

i) Els sistemes col·lectius han de comunicar amb antelació a tots els integrants del sistema i a la Comissió de coordinació en matèria de residus la previsió de modificació dels costos de la gestió dels residus.

j) Els sistemes col·lectius han de presentar cada any a la Comissió de coordinació en matèria de residus els seus comptes anuals auditats externament i aprovats; s'hi han de reflectir les aportacions dels productors al sistema col·lectiu i la justificació del seu destí al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor; així mateix, han de presentar el seu pressupost per a l'any següent. La Comissió pot sol·licitar la informació complementària que consideri necessària.

k) Salvaguardar la confidencialitat de la informació que els membres del sistema hagin aportat per al funcionament del sistema col·lectiu i que pugui ser rellevant per a la seva activitat productiva o comercial.

6. Els distribuïdors de productes i altres agents econòmics han de complir les obligacions que estableixi la normativa de cada flux de residus derivat dels seus productes.

TÍTOL V

Sòls contaminats

Article 33. *Activitats potencialment contaminants.*

1. El Govern ha d'aprovar i publicar una llista d'activitats potencialment contaminants de sòls.

2. Els titulars d'aquestes activitats han de remetre periòdicament a la comunitat autònoma corresponent els informes en els quals figuri la informació que pugui servir de base per a la declaració de sòls contaminats.

Els propietaris de les finques on s'hagi realitzat alguna de les activitats potencialment contaminants estan obligats, amb motiu de transmetre-les, a declarar-ho en escriptura pública. Aquest fet ha de ser objecte de nota marginal en el Registre de la Propietat.

Article 34. *Declaració de sòls contaminats.*

1. Les comunitats autònomes han de declarar i delimitar els sòls contaminats, a causa de la presència de components de caràcter perillós procedents de les activitats humanes, amb l'avaluació dels riscos per a la salut humana o el medi ambient, d'acord amb els criteris i estàndards que, establerts en funció de la naturalesa dels sòls i dels seus usos, determini el Govern amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

2. La declaració de sòl contaminat ha d'incloure, almenys, la informació que conté l'apartat 1 de l'annex XI.

3. La declaració d'un sòl com a contaminat obliga a realitzar les actuacions necessàries per netejar-lo i recuperar-lo, de la manera i dins els terminis que determinin les comunitats autònomes respectives i ha de ser objecte de nota marginal en el Registre de la Propietat, a iniciativa de la comunitat autònoma respectiva en els termes que per reglament determini el Govern. Aquesta nota marginal s'ha de cancel·lar quan la comunitat autònoma corresponent declari que el sòl ha deixat de tenir aquesta consideració.

4. La declaració d'un sòl com a contaminat pot comportar la suspensió de l'executivitat dels drets d'edificació i altres aprofitaments del sòl en el cas que siguin incompatibles amb les mesures de neteja i recuperació del terreny que s'estableixin, fins que aquestes es portin a terme o es declari el sòl no contaminat.

Article 35. *Inventaris de sòls contaminats.*

1. Les comunitats autònomes han d'elaborar un inventari amb els sòls declarats contaminats. Aquests inventaris han de contenir, almenys, la informació que recull l'annex XI i s'han de remetre al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en el termini d'un any des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei; anualment s'ha de remetre la informació actualitzada.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ha d'elaborar l'Inventari estatal de sòls contaminats a partir de la informació remesa per les comunitats autònomes.

3. Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de prioritats d'actuació en matèria de descontaminació de sòls en funció del risc que suposi la contaminació per a la salut humana i el medi ambient.

4. Les comunitats autònomes han de declarar que un sòl ha deixat d'estar contaminat després de comprovar que s'han realitzat de manera adequada les operacions de descontaminació i recuperació del sòl i han d'incloure aquesta declaració en l'Inventari.

Article 36. *Subjectes responsables de la descontaminació i recuperació de sòls contaminats.*

1. Estan obligats a realitzar les operacions de descontaminació i recuperació que regula l'article anterior, previ requeriment de les comunitats autònomes, els causants de la contaminació, que quan siguin diversos han de respondre d'aquestes obligacions de forma solidària i, subsidiàriament, per aquest ordre, els propietaris dels sòls contaminats i els posseïdors dels sòls contaminats.

En els supòsits de béns de domini públic en règim de concessió, han de respondre subsidiàriament si no hi ha el causant o causants de la contaminació, per aquest ordre, el posseïdor i el propietari.

Les obligacions que preveu aquest apartat s'entenen sense perjudici del que estableixen els articles 54 i 55.

2. Els responsables subsidiaris poden repercutir el cost de les actuacions que hagin portat a terme en la recuperació d'un sòl declarat contaminat al causant o causants de la contaminació.

La recuperació dels costos de descontaminació no es pot exigir per damunt dels nivells de contaminació associats a l'ús del sòl en el moment en què el causant va produir la contaminació.

3. Són responsables solidaris o subsidiaris, de les obligacions pecuniàries que resultin d'aquesta Llei, els subjectes que recull l'article 13 de la Llei 26/2007, de 24 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, en els termes que el dit article estableix.

4. Si les operacions de descontaminació i recuperació de sòls contaminats s'han de realitzar amb finançament públic, només es poden rebre ajudes previ compromís que les plusvàlues possibles que adquireixin els sòls han de revertir en la quantia subvencionada a favor de l'Administració pública que hagi finançat les ajudes esmentades.

Article 37. Reparació en via convencional de sòls contaminats.

Les actuacions per netejar i recuperar els sòls declarats contaminats es poden portar a terme mitjançant acords subscrits entre els obligats a realitzar les operacions esmentades i autoritzats per les comunitats autònomes, mitjançant convenis de col·laboració entre aquells i les administracions públiques competents, o, si s'escau, mitjançant els contractes que preveu la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic. En tot cas, els costos de neteja i recuperació dels sòls contaminats són a càrrec de l'obligat en cada cas a realitzar les operacions esmentades.

Els convenis de col·laboració poden concretar incentius econòmics que puguin servir d'ajuda per finançar els costos de neteja i recuperació de sòls contaminats.

L'establiment d'incentius econòmics per ajudar a finançar els costos de neteja i recuperació s'ha de realitzar de conformitat amb el que estableix el punt 4 de l'article 36. Els convenis de col·laboració a subscriure amb l'Administració, en especial quan l'Administració sigui coresponsable de la contaminació del sòl, han d'incloure criteris clars sobre aquests incentius.

Article 38. Recuperació voluntària de sòls.

La descontaminació del sòl per a qualsevol ús previst del sòl es pot portar a terme, sense la declaració prèvia del sòl com a contaminat, mitjançant un projecte de recuperació voluntària aprovat per l'òrgan competent de la comunitat autònoma. Després de l'execució del projecte s'ha d'acreditar que la descontaminació s'ha realitzat en els termes que preveu el projecte. L'Administració competent ha de portar un registre administratiu de les descontaminacions que es produeixen per via voluntària.

TÍTOL VI

Informació sobre residus

Article 39. Registre de producció i gestió de residus.

1. Les comunicacions i autoritzacions que derivin d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament les han d'inscriure les comunitats autònomes en els seus registres respectius. Aquesta informació s'ha d'incorporar al Registre de producció i gestió de residus, que ha de ser compartit i únic a tot el territori nacional. Als efectes d'aquesta Llei, les empreses la comunicació o autorització de les quals estigui inscrita en el Registre han de tenir la consideració d'entitats o empreses registrades.

El Registre de producció i gestió de residus s'ha de desenvolupar per reglament amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i ha de ser públic en els termes que s'estableixin.

2. Quan sigui possible, la informació registrada per un òrgan competent l'ha d'utilitzar una altra administració pública en els seus registres amb la finalitat de reduir les càrregues administratives.

Article 40. *Arxiu cronològic.*

Les persones físiques o jurídiques registrades han de disposar d'un arxiu físic o telemàtic on es reculli per ordre cronològic la quantitat, naturalesa, origen, destí i mètode de tractament dels residus; quan escaigui, també s'hi ha d'inscriure el mitjà de transport i la freqüència de recollida.

A l'Arxiu cronològic, s'hi ha d'incorporar la informació que contingui l'acreditació documental de les operacions de producció i gestió de residus.

S'ha de guardar la informació arxivada durant tres anys, com a mínim.

Article 41. *Obligacions d'informació.*

1. Les persones físiques o jurídiques que hagin obtingut una autorització han d'enviar anualment a les comunitats autònomes, i en el cas dels residus de competència municipal a més a les entitats locals competents, una memòria resum de la informació que contingui l'Arxiu cronològic amb el contingut que figura en l'annex XII. Les que hagin realitzat una comunicació de les que preveu aquesta Llei han de mantenir l'Arxiu cronològic a disposició de les autoritats competents als efectes d'inspecció i control.

Les comunitats autònomes, amb la col·laboració de les entitats locals, han de mantenir actualitzada la informació sobre la gestió dels residus al seu àmbit competencial. Aquesta informació ha d'incloure les infraestructures disponibles i, en cadascuna, la quantificació i caracterització dels residus entrants i sortints, els destins concrets de valorització o eliminació dels residus sortints.

2. Les comunitats autònomes han d'intercanviar entre si i han de remetre al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, les informacions necessàries per complir les obligacions que estableixen la legislació nacional, comunitària i internacional. També han d'informar dels plans de gestió de residus i dels programes de prevenció de residus que preveuen els articles 14 i 15 una vegada adoptats, així com de qualsevol revisió substancial dels plans i programes. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ha d'informar la Comissió Europea dels programes nacionals de prevenció de residus i dels plans nacionals de gestió de residus una vegada adoptats, i de qualsevol revisió substancial dels plans i programes.

3. En matèria de sòls contaminats, les comunitats autònomes han de remetre les dades necessàries per complir les obligacions recollides que per reglament determini el Govern. Així mateix, han d'informar el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, de les dades necessàries per complir les obligacions d'informació a l'àmbit nacional, comunitari i internacional en matèria de contaminació de sòls. Aquesta informació ha de contenir, com a mínim, les dades que recull l'annex XI, apartat 2.

4. Cada tres anys el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ha de remetre a la Comissió Europea informació sobre l'aplicació de la Directiva 2008/98/CE, de 19 de novembre de 2008, en forma d'un informe sectorial en versió electrònica. Aquest informe també ha de contenir informació sobre la gestió dels olis usats i sobre els progressos realitzats en l'aplicació dels programes de prevenció de residus, i, segons escaigui, informació sobre mesures, tal com preveu el títol IV sobre responsabilitat ampliada del productor del producte.

5. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ha de remetre a la Comissió Europea tota la informació que escaigui en aplicació d'aquesta Llei i de la Directiva marc de residus.

TÍTOL VII

Responsabilitat, vigilància, inspecció, control i règim sancionador

CAPÍTOL I

Responsabilitat, vigilància, inspecció i control

Article 42. Abast de la responsabilitat en matèria de residus.

Els residus han de tenir sempre un responsable del compliment de les obligacions que deriven de la seva producció i gestió, qualitat que correspon al productor o a un altre posseïdor inicial o al gestor de residus, en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament. Aquests subjectes poden exercir accions de repetició quan els costos en què hagin incorregut derivin dels incompliments legals o contractuals d'altres persones físiques o jurídiques.

Article 43. Competències i mitjans de vigilància, inspecció i control.

1. Les funcions de vigilància, inspecció i control del compliment correcte del que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament les han d'exercir les autoritats administratives en l'àmbit competencial corresponent en matèria de residus i de seguretat ciutadana. Les funcions d'inspecció han de ser portades a terme mitjançant els cossos d'inspecció degudament reconeguts conforme a les normes que els siguin aplicables.

2. Les autoritats competents s'han de dotar dels mitjans humans i materials suficients per donar compliment a les obligacions de vigilància, inspecció i control que deriven del règim d'autoritzacions, comunicacions i inspeccions que preveu aquesta norma.

3. Les funcions de vigilància, inspecció i control es poden portar a terme amb el suport d'entitats col·laboradores degudament reconegudes conforme a les normes que els siguin aplicables.

Article 44. Inspecció.

1. Les entitats i empreses que portin a terme operacions de tractament de residus, les que recullin o transportin residus amb caràcter professional, els agents i negociants i els establiments i empreses que produeixin residus estan subjectes a les inspeccions periòdiques que les autoritats competents considerin adequades.

Així mateix, els sistemes d'aplicació de la responsabilitat ampliada del productor del producte estan subjectes a les inspeccions periòdiques adequades efectuades per les autoritats competents al territori on hagin dut a terme l'activitat.

L'òrgan competent pot comprovar en qualsevol moment que es compleixen els requisits per al manteniment de les autoritzacions atorgades i per continuar l'activitat que preveuen les comunicacions segons el que preveu aquesta Llei; en cas que no sigui així, es pot suspendre l'autorització o paralitzar provisionalment l'activitat que preveu la comunicació i s'han de proposar les mesures a adoptar o, si s'escau, es pot revocar l'autorització o paralitzar definitivament l'activitat.

El cost de les inspeccions prèvies a la concessió d'autoritzacions pot ser imputat als qui les sol·licitin, d'acord amb la taxa corresponent.

2. Els titulars de les entitats i empreses esmentades en l'apartat 1 estan obligats a prestar tota la col·laboració a les autoritats competents, inclosa la posada a disposició de l'Arxiu cronològic al qual es refereix l'article 40, degudament actualitzat, a fi de permetre'ls realitzar els exàmens, controls, presa de mostres, recollida d'informació, comprovació de la documentació i qualsevol altra operació per al compliment de la seva missió.

3. Les inspeccions de les operacions de recollida i transport han de cobrir l'origen, la naturalesa, la quantitat i el destí dels residus recollits i transportats.

4. Les autoritats competents poden prendre en consideració els registres efectuats d'acord amb el sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), o altres d'equivalents, especialment pel que fa a la freqüència i intensitat de les inspeccions.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

Article 45. *Subjectes responsables de les infraccions.*

1. Poden ser sancionades pels fets constitutius de les infraccions administratives que recull aquest capítol les persones físiques o jurídiques que els cometin, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i sense perjudici, si s'escau, de les responsabilitats civils, penals i mediambientals corresponents.

2. Quan el compliment del que estableix aquesta Llei correspongui a diverses persones conjuntament, han de respondre de manera solidària de les sancions pecuniàries, de conformitat amb el que disposa l'article 130.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. La responsabilitat és solidària, en tot cas, en els supòsits següents:

a) Quan el productor, el posseïdor inicial o el gestor de residus els lliuri a una persona física o jurídica diferent de les que assenyalava aquesta Llei.

b) Quan siguin diversos els responsables i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascun en la realització de la infracció.

4. Quan els danys causats al medi ambient es produeixin per acumulació d'activitats ocasionades per diferents persones, l'Administració competent pot imputar individualment aquesta responsabilitat i els seus efectes econòmics.

Article 46. *Infraccions.*

1. Les accions o omissions que contravinguin aquesta Llei tenen el caràcter d'infraccions administratives, sense perjudici de les que puguin establir les comunitats autònomes com a desplegament de la dita Llei. Aquestes infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. En tot cas, als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions molt greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense la comunicació o autorització preceptiva, o amb aquesta caducada o suspesa, així com l'incompliment de les obligacions imposades en les autoritzacions o de la informació incorporada en la comunicació, sempre que hagi suposat un perill greu o dany en la salut de les persones, s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o quan l'activitat tingui lloc a espais protegits.

b) L'actuació de manera contrària al que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, sempre que hagi suposat un perill greu o dany en la salut de les persones, s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o quan l'activitat tingui lloc a espais protegits.

c) L'abandonament, abocament o eliminació incontrolats de residus perillosos.

d) L'abandonament, abocament o eliminació incontrolat de qualsevol altre tipus de residus, sempre que s'hagi posat en perill greu la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

e) L'incompliment de les obligacions derivades de les mesures provisionals que preveu l'article 53.

f) L'ocultació o l'alteració intencionades de dades aportades en els expedients administratius per a l'obtenció d'autoritzacions, permisos o llicències, o de dades que continguin les comunicacions relacionades amb l'exercici de les activitats que regula aquesta Llei.

g) L'elaboració, importació o adquisició intracomunitària de productes amb substàncies o preparats prohibits per la perillositat dels residus que generen.

h) La no-realització de les operacions de neteja i recuperació quan un sòl hagi estat declarat contaminat, després del requeriment corresponent de la comunitat autònoma o l'incompliment, si s'escau, de les obligacions derivades d'acords voluntaris o convenis de col·laboració per a la reparació en via convencional dels sòls contaminats.

i) La mescla de les diferents categories de residus perillosos entre si o d'aquests amb els que no tinguin aquesta consideració, sempre que com a conseqüència d'això s'hagi posat en perill greu la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

j) L'entrada al territori nacional de residus perillosos procedents d'un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un país tercer, així com la sortida de residus perillosos cap als llocs esmentats, sense obtenir els permisos i les autoritzacions que exigeix la legislació comunitària o els tractats o convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, o sense complir l'obligació que estableix l'article 26.5 d'aquesta Llei.

k) El lliurament, venda o cessió de residus perillosos a persones físiques o jurídiques diferents de les que assenyalava aquesta Llei, així com l'acceptació dels residus perillosos en condicions diferents de les que apareguin en les autoritzacions i comunicacions corresponents, o en les normes que estableix aquesta Llei.

l) L'elaboració, la posada en el mercat o la utilització de productes o envasos en l'àmbit de la responsabilitat ampliada del productor del producte, amb incompliment de les obligacions que derivin d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament i de les condicions imposades en l'autorització, quan com a conseqüència d'això es pertorbi greument la salut i higiene públiques, la protecció del medi ambient o la seguretat dels consumidors.

3. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en aquesta Llei sense la comunicació o autorització preceptiva, o amb aquesta caducada o suspesa, així com l'incompliment de les obligacions imposades en les autoritzacions o de la informació incorporada en la comunicació, sense que hagi suposat un perill greu o un dany en la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

b) L'actuació de manera contrària al que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, sense que hagi suposat un perill greu o un dany en la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

c) L'abandonament, abocament o eliminació incontrolat de qualsevol tipus de residus no perillosos sense que s'hagi posat en perill greu la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

d) L'incompliment de l'obligació de proporcionar documentació, l'ocultació o falsejament de dades exigides per la normativa aplicable o per les estipulacions que conté l'autorització, així com l'incompliment de l'obligació de custòdia i manteniment de la documentació.

e) La manca de constitució de fiances o garanties, o de la seva renovació, quan siguin obligatòries.

f) L'incompliment de les obligacions derivades dels convenis i acords que s'estableixin en matèria de responsabilitat ampliada del productor del producte, en relació amb la producció i gestió de residus i en l'àmbit de sòls contaminats.

g) L'entrada al territori nacional de residus procedents d'un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un país tercer, així com la sortida de residus cap als llocs esmentats, sense obtenir els permisos i les autoritzacions que exigeix la legislació comunitària o els tractats o convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, o sense complir l'obligació que estableix l'article 26.5 d'aquesta Llei.

h) En el cas de trasllat intracomunitari i d'importacions de residus des de països tercers, l'incompliment de l'obligació d'emissió del certificat de valorització o eliminació intermèdia o definitiva dels residus, en el termini màxim i en els termes que estableixen els

articles 15 i 16 del Reglament 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006.

i) L'obstrucció a l'activitat de vigilància, inspecció i control de les administracions públiques, així com l'incompliment de les obligacions de col·laboració que preveu l'article 44.2.

j) La falta d'etiquetatge, l'etiquetatge incorrecte o parcial dels envasos que continguin residus perillosos.

k) La mescla de les diferents categories de residus perillosos entre si o d'aquests amb els que no tinguin aquesta consideració, sempre que com a conseqüència d'això no s'hagi posat en perill greu la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

l) El lliurament, venda o cessió de residus no perillosos a persones físiques o jurídiques diferents de les que assenyala aquesta Llei, així com l'acceptació dels residus no perillosos en condicions diferents de les que apareguin en les autoritzacions corresponents o en les normes que estableix aquesta Llei.

m) L'elaboració, la posada en el mercat o la utilització de productes o envasos en l'àmbit de la responsabilitat ampliada del productor del producte amb incompliment de les obligacions que derivin d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament i de les condicions imposades en l'autorització, sempre que no es pertorbi greument la salut i higiene públiques, la protecció del medi ambient o la seguretat dels consumidors.

n) La no-elaboració dels estudis de minimització de residus o dels plans empresarials de prevenció que preveuen les normes de residus, així com no atendre els requeriments efectuats per les comunitats autònomes perquè siguin modificats o completats amb caràcter previ a l'aprovació.

o) La comissió d'alguna de les infraccions que indica l'apartat 2 d'infraccions molt greus quan, per l'escassa quantia o entitat, no mereixin aquesta qualificació.

4. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren infraccions lleus:

a) El retard en el subministrament de la documentació que sigui necessari proporcionar a l'Administració d'acord amb el que estableixen la normativa aplicable, les estipulacions que continguin les autoritzacions o que s'hagin d'adjuntar, si s'escau, a la comunicació.

b) La comissió d'alguna de les infraccions que indiquen els apartats anteriors quan, per l'escassa quantia o entitat, no mereixin la qualificació de molt greus o greus.

c) Qualsevol infracció del que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, en les estipulacions que continguin les autoritzacions o el contingut de la comunicació, quan no estigui tipificada com a molt greu o greu.

Article 47. *Sancions.*

1. Les infraccions tipificades a l'article 46 donen lloc a la imposició de totes o algunes de les sancions següents:

a) En el cas d'infraccions molt greus:

1r Multa des de 45.001 euros fins a 1.750.000 euros, excepte si es tracta de residus perillosos, cas en què la multa pot ser des de 300.001 euros fins a 1.750.000 euros.

2n Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats que preveu aquesta Llei per un període de temps no inferior a un any ni superior a deu.

3r En els supòsits d'infraccions tipificades en les lletres a), b), e), f), i) i k) de l'article 46.2, clausura temporal o definitiva, total o parcial, de les instal·lacions o aparells, per un termini màxim de 5 anys, i en aquests casos s'han de salvaguardar els drets dels treballadors d'acord amb el que preveu la legislació laboral.

4t En els supòsits d'infraccions tipificades en les lletres a), b), e), f), g), i) i k) de l'article 46.2, revocació de l'autorització o suspensió de l'autorització per un temps no inferior a un any ni superior a deu.

b) En el cas d'infraccions greus:

1r Multa des de 901 euros fins a 45.000 euros, excepte si es tracta de residus perillosos, cas en què la multa és des de 9.001 euros fins a 300.000 euros.

2n Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats que preveu aquesta Llei per un període de temps inferior a un any.

3r En els supòsits d'infraccions tipificades en les lletres a), b), e), g), i), j), k) i l) de l'article 46.3, revocació de l'autorització o suspensió de l'autorització per un temps de fins a un any.

c) Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de fins a 900 euros. Si es tracta de residus perillosos, aquesta multa és de fins a 9.000 euros.

2. En els supòsits de les infraccions que regulen els apartats 46.2.l) i 46.3.m), l'òrgan que exerceixi la potestat sancionadora també pot acordar, com a sanció accessòria, el decomís de les mercaderies, cas en què n'ha de determinar el destí final.

Article 48. *Graduació de les sancions.*

Les administracions públiques han de complir la adequació deguda entre la sanció i el fet constitutiu de la infracció, i s'ha de considerar especialment la seva repercussió, la seva transcendència pel que fa a la salut i seguretat de les persones i del medi ambient o béns protegits per aquesta Llei, les circumstàncies del responsable, el seu grau d'intencionalitat, participació i benefici obtingut, la reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma, així com la irreversibilitat dels danys o deterioraments produïts.

Article 49. *Potestat sancionadora.*

1. Les administracions públiques han d'exercir la potestat sancionadora en matèria de residus d'acord amb la distribució de competències que estableix l'article 12.

2. En els casos en què la potestat sancionadora correspongui a l'Administració General de l'Estat, l'exerceix:

a) El director general de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en els supòsits d'infraccions lleus.

b) El ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en els supòsits d'infraccions greus.

c) El Consell de Ministres, en els supòsits d'infraccions molt greus.

En aquests casos, la iniciació dels procediments sancionadors corresponents és competència del director general de Qualitat i Avaluació Ambiental.

3. En el supòsit d'abandonament, abocament o eliminació incontrolats de residus, així com del lliurament de residus sense complir les condicions que preveuen les ordenances locals, la potestat sancionadora correspon als titulars de les entitats locals.

Article 50. *Procediment.*

Les sancions corresponents s'han d'imposar per resolució motivada de l'autoritat competent, prèvia instrucció de l'expedient corresponent i d'acord amb el que preveuen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament.

Article 51. *Prescripció de les infraccions i sancions.*

1. Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any, les greus al cap de tres anys i les molt greus al cap de cinc anys.

2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què la infracció s'ha comès.

3. En els supòsits d'infraccions continuades, el termini de prescripció comença a comptar del moment de la finalització de l'activitat o de l'últim acte amb el qual la infracció es consumi. En cas que els fets o activitats constitutius d'infracció siguin desconeguts perquè no hi ha signes externs, el dit termini s'ha de comptar des que aquests es manifestin.

4. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprèn el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

5. Les sancions imposades per la comissió d'infraccions lleus prescriuen al cap d'un any, les imposades per faltes greus al cap de tres anys i les imposades per faltes molt greus al cap de cinc anys.

6. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

7. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i torna transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 52. *Concurrència de sancions.*

1. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

2. Quan el fet infractor suposat pugui ser constitutiu de delictes o falta, s'ha de donar trasllat del tant de culpa al ministeri fiscal, i s'ha de suspendre la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat la resolució ferma que posi fi al procediment o tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient per part del ministeri fiscal. Si no s'ha apreciat l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vinculen l'òrgan administratiu.

3. Quan un sol fet constitueixi dues o més infraccions d'acord amb aquesta Llei, i altres lleis que siguin aplicables, s'ha d'imposar al subjecte infractor la sanció que té més gravetat.

Article 53. *Mesures de caràcter provisional.*

1. Iniciat el procediment sancionador, el titular de l'òrgan competent per resoldre'l, per iniciativa pròpia o a proposta de l'instructor, pot adoptar en qualsevol moment, mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que consideri necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar i evitar el manteniment dels riscos o danys per a la salut humana i el medi ambient. Aquestes mesures han de ser proporcionades a la naturalesa i gravetat de les presumptes infraccions, i poden consistir en:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.
- b) Precintatge d'aparells, equips o vehicles.
- c) Clausura temporal, parcial o total de l'establiment.
- d) Suspensió temporal de l'autorització perquè l'empresa exerceixi l'activitat.

2. Amb la mateixa finalitat, l'òrgan competent, en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar les mesures provisionals imprescindibles amb anterioritat a la iniciació del procediment, amb els límits i les condicions que estableixen l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i la resta de normativa aplicable, sense que puguin en cap cas sobrepassar el termini de quinze dies. Aquestes mesures poden incloure la suspensió de l'autorització i la prohibició de l'exercici de les

activitats comunicades quan l'autoritat competent comprovi que una empresa no compleix els requisits establerts en l'autorització concedida o en la comunicació presentada.

3. No es pot adoptar cap mesura provisional sense el tràmit d'audiència prèvia als interessats, llevat que concorrin raons d'urgència que n'aconsellin l'adopció immediata, basades en la producció d'un dany greu per a la salut humana o el medi ambient, o que es tracti de l'exercici d'una activitat que regula aquesta Llei sense l'autorització preceptiva o amb l'autorització caducada o suspesa, cas en què la mesura provisional imposada ha de ser revisada o ratificada després de l'audiència als interessats.

En el tràmit d'audiència que preveu aquest apartat s'ha de donar als interessats un termini màxim de quinze dies perquè puguin aportar totes les alegacions, documents o informacions que considerin convenients.

4. Les mesures provisionals que descriu aquest article són independents de les resolucions que sobre la sol·licitud d'adopció de mesures provisionals puguin adoptar els jutges i tribunals com a resultat que persones legitimades exerceixin accions de responsabilitat.

Article 54. *Reparació del dany i indemnització.*

1. Sense perjudici de la sanció que es pugui imposar, l'infractor queda obligat a la reposició de la situació alterada pel dany a l'estat originari, així com a la indemnització dels danys i perjudicis causats, que poden ser determinats per l'òrgan competent, i, en aquest cas, s'ha de comunicar a l'infractor perquè ho satisfaci en el termini que amb aquest efecte es determini.

2. En els casos de danys mediambientals, l'infractor està obligat a reparar-los en els termes de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental. La metodologia de reparació que preveu aquesta Llei 26/2007, de 23 d'octubre, també es pot aplicar en els altres supòsits de reparació de danys en els termes que preveu la disposició addicional novena.

Article 55. *Multes coercitives i execució subsidiària.*

1. Si els infractors no porten a terme la restauració o indemnització, d'acord amb el que estableix l'article 54, i una vegada transcorregut el termini assenyalat en el requeriment corresponent, l'Administració instructora pot acordar la imposició de multes coercitives o l'execució subsidiària. La quantia de cadascuna de les multes coercitives no ha de superar, si s'escau, un terç de la multa fixada per infracció comesa.

Així mateix, en aquests casos i en el supòsit que no es realitzin les operacions de neteja i recuperació de sòls contaminats, es pot dur a terme l'execució subsidiària per compte de l'infractor i a càrrec seu.

2. La imposició de multes coercitives exigeix que en el requeriment s'indiqui el termini de què es disposa per al compliment de l'obligació i la quantia de la multa que es pot imposar. En tot cas, el termini ha de ser suficient per complir l'obligació. En cas que, una vegada imposada la multa coercitiva, es mantingui l'incompliment que l'ha motivat, es pot reiterar per lapses de temps que siguin suficients per complir el que s'ha ordenat. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que es puguin imposar en concepte de sanció.

3. L'execució forçosa de resolucions que obliguin a realitzar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys mediambientals són les regulades per l'article 47 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre.

Article 56. *Publicitat.*

Els òrgans que exerceixin la potestat sancionadora poden acordar, quan considerin que hi ha raons d'interès públic i a través del procediment que determinin per reglament, la publicació, en el diari oficial corresponent i a través dels mitjans de comunicació social que consideri oportuns, de les sancions imposades per la comissió d'infraccions greus i

molt greus, així com els noms i cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, una vegada que aquestes sancions hagin adquirit el caràcter de fermes.

Disposició addicional primera. *Declaració d'utilitat pública i interès social.*

Es declara d'utilitat pública i interès social, als efectes de la legislació d'expropiació forçosa, l'establiment o ampliació d'instal·lacions d'emmagatzematge, valorització i eliminació de residus.

Disposició addicional segona. *Substitució de les bosses d'un sol ús.*

1. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries per promoure els sistemes més sostenibles de prevenció, reducció i gestió dels residus de bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable i les seves alternatives, incloses les accions corresponents a la condició de l'Administració com a consumidor, a través de les compres públiques.

2. La biodegradació s'entén conforme a la Norma europea EN 13432:2000 «Envasos i embalatges. Requisits dels envasos i embalatges valoritzables mitjançant compostatge i biodegradació. Programa d'assaig i criteris d'avaluació per a l'acceptació final de l'envàs o embalatge», o altres d'equivalents.

3. S'estableix el calendari següent de substitució de bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable, prenent com a referència l'estimació de les posades en el mercat el 2007:

- a) Abans de 2013 substitució del 60% de les bosses;
- b) abans de 2015 substitució del 70% de les bosses;
- c) abans de 2016 substitució del 80% de les bosses;
- d) el 2018 substitució de la totalitat d'aquestes bosses, amb excepció de les que s'utilitzin per contenir peix, carn o altres aliments peribles, per a les quals s'estableix una moratòria que s'ha de revisar en vista de les alternatives disponibles. La posada en el mercat d'aquestes bosses amb posterioritat a la data esmentada s'ha de sancionar en els termes que preveu l'article 47.1.b).

A partir de l'1 de gener de 2015, les bosses que es distribueixin han d'incloure un missatge al·lusiú als efectes que provoquen en el medi ambient. El contingut i el format d'aquests missatges s'han de determinar mitjançant ordre del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. En cas d'incompliment d'aquesta previsió són aplicables les sancions que preveu l'article 47.1.c).

4. S'ha de crear un grup de treball en el si de la Comissió de coordinació en matèria de residus especialitzat per a l'estudi de les propostes sobre la prevenció i gestió dels residus de les bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable.

5. Quan els envasos esmentats en aquesta disposició passin a ser residus d'envasos, els seus posseïdors els han de lliurar d'acord amb els sistemes establerts en cada cas.

6. Abans del 30 de juny de 2016 el Govern ha d'elaborar un informe que ha d'avaluar el grau de consecució dels objectius del calendari de substitució i la conveniència d'implantar mesures fiscals sobre el consum de les bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable.

Disposició addicional tercera. *Residus de les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.*

1. L'Administració General de l'Estat ha d'establir mesures per finançar el cost addicional que implica la valorització dels residus generats a les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla que no s'hagin pogut valoritzar *in situ* i que siguin transportats per mar a la Península o a una altra illa. Aquestes mesures financeres s'han d'acompanyar de programes o mesures específiques de prevenció i gestió de residus que contribueixin a minimitzar les quantitats objecte de transport.

2. Les mesures anteriors no inclouen el trasllat a la Península dels fluxos de residus als quals els siguin aplicables les obligacions que derivin de la responsabilitat ampliada del productor.

Disposició addicional quarta. *Aplicació de les lleis reguladores de la defensa nacional.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici de les previsions que recull la normativa de la defensa nacional.

Disposició addicional cinquena. *Normes sobre protecció de la salut i prevenció de riscos laborals.*

L'aplicació d'aquesta Llei s'ha de realitzar sense perjudici de les disposicions relatives a la protecció de la salut i a la prevenció de riscos laborals.

Disposició addicional sisena. *Control d'activitats de gestió de residus rellevants per a la seguretat ciutadana.*

1. El Ministeri de l'Interior i el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, han de determinar de manera conjunta mitjançant ordre ministerial les activitats de gestió de residus que són rellevants per a la seguretat ciutadana, als efectes que preveu l'article 12 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana.

2. Per reglament s'ha de determinar la informació complementària sobre aquestes activitats que, si s'escau, s'ha d'incloure en el Registre de producció i gestió de residus i a l'Arxiu cronològic, que estableixen els articles 39 i 40.

La informació que contenen el Registre de producció i gestió i els arxius cronològics ha de romandre a disposició de les autoritats competents als efectes d'inspecció i control.

Disposició addicional setena. *Coordinació de garanties financeres.*

Els subjectes obligats a subscriure garanties financeres d'acord amb aquesta Llei que estiguin, així mateix, obligats a subscriure garanties d'acord amb altres normes amb una cobertura totalment o parcialment coincident les poden subscriure en un únic instrument sempre que es garanteixi la cobertura de tots els aspectes que s'hi han d'incloure.

Les garanties financeres que preveu aquesta Llei que cobreixin la restauració ambiental, pel que fa a aquest aspecte, s'han de calcular d'acord amb les previsions de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, i el Reial decret 2090/2008, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament parcial de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre.

Disposició addicional vuitena. *Adequació de la normativa a aquesta Llei.*

En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar a les previsions que conté les disposicions de desplegament en matèria de residus.

Disposició addicional novena. *Tramitació electrònica.*

1. La tramitació dels procediments administratius i de les obligacions d'informació que preveu aquesta Llei s'ha de portar a terme per via electrònica quan les administracions públiques ho hagin habilitat amb aquest efecte.

2. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries i incorporar en els àmbits respectius les tecnologies necessàries per garantir la interoperativitat dels diferents sistemes, d'acord amb la disposició addicional primera de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Disposició addicional desena. *Sobre compensació d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el sector de residus.*

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i els ens locals, ha de remetre a les Corts Generals un projecte de Llei en el qual s'estableixin sistemes de compensació i intercanvi de quotes d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle associades al sector de residus entre administracions. El sostre global d'emissions associat a aquestes quotes ha de ser coherent amb els compromisos de reducció d'emissions assumits per Espanya.

Disposició addicional onzena. *Grup de treball de la Comissió de coordinació en matèria de residus.*

Es crea un grup de treball especialitzat, en el si de la Comissió de coordinació en matèria de residus, per analitzar la introducció generalitzada i gradual, en la cadena de distribució comercial, d'envasos i embalatges fabricats amb primeres sostenibles, renovables i biodegradables, amb la consideració dels seus diferents impactes mediambientals i econòmics.

Disposició addicional dotzena. *Cooperació tècnica i col·laboració entre l'Administració i la iniciativa privada.*

El Govern ha de promoure en el marc de la Comissió de coordinació en matèria de residus, amb respecte de les competències de les comunitats autònomes, la cooperació tècnica i de col·laboració necessària entre l'Administració i la iniciativa privada, incloses les entitats sense ànim de lucre, en matèria de prevenció i gestió de residus, i ha d'impulsar, d'acord amb les altres administracions, les mesures oportunes per estendre el sistema de certificació forestal.

Disposició addicional tretzena. *Centre de Recerca sobre la Prevenció i Gestió de Residus.*

El Govern ha d'impulsar la creació d'un Centre de Recerca sobre la Prevenció i Gestió de Residus en el qual han de participar les administracions públiques, les empreses i el món científic, en reconeixement del paper estratègic del sector dels residus i amb l'objectiu de facilitar el desenvolupament de les solucions amb més valor per a la societat en cada moment.

Disposició addicional catorzena.

En l'establiment de les mesures econòmiques, financeres i fiscals que les autoritats competents estableixin per fomentar la prevenció de la generació de residus, millorar-ne la gestió, enfortir els mercats del reciclatge i incrementar la contribució del sector dels residus en la lluita contra el canvi climàtic, s'han de tenir en compte les peculiaritats de les petites i mitjanes empreses.

Disposició addicional quinzena. *Convalidació d'actuacions realitzades a l'empara del Reial decret 1419/2005, de 25 de novembre.*

1. Es convaliden totes les obres i actuacions relatives a l'ordenació dels recursos hídrics a les conques del Guadiana, Guadalquivir i Ebre, derivades de l'execució del Reial decret 1419/2005, de 25 de novembre, declarat nul per sentència del Tribunal Suprem de 24 de novembre de 2009.

Aquestes actuacions tenen la consideració d'emergència als efectes que preveu l'article 97 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 58 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, les actuacions aprovades a l'empara del Reial decret 1419/2005, de 25 de novembre, el règim jurídic de les quals convalida aquesta disposició, porten implícita la declaració d'utilitat pública, als efectes de

l'ocupació temporal i expropiació forçosa de béns i drets, així com la de necessitat urgent de l'ocupació.

Disposició transitòria primera. *Subproductes.*

Mentre no s'hagin posat en marxa els mecanismes que preveu l'article 4.2 d'aquesta Llei en relació amb els subproductes, s'han de continuar aplicant els procediments administratius que hagin estat vigents fins al moment en la matèria.

Disposició transitòria segona. *Ordenances d'entitats locals.*

Les entitats locals han d'aprovar les ordenances que preveu l'article 12.5 d'aquesta Llei en el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En absència de les ordenances, s'han d'aplicar les normes que aprovin les comunitats autònomes.

Disposició transitòria tercera. *Contractes en vigor de les entitats locals per a la gestió de residus comercials.*

Els contractes en vigor de les entitats locals per a la gestió de residus comercials continuen desplegant els seus efectes en el termini que tinguin previst. En el moment de renovar-los, s'ha d'aplicar el règim jurídic que derivi d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. *Adaptació al nou règim de responsabilitat ampliada del productor.*

1. Els sistemes integrats de gestió de residus existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen pel que preveuen la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i les normes reguladores de cada flux de residus. No obstant això, els sistemes esmentats s'han d'adaptar al que estableix aquesta Llei en el termini d'un any des que entrin en vigor les normes que adaptin les dites disposicions reguladores.

2. Els sistemes de responsabilitat ampliada la sol·licitud d'autorització dels quals hagi estat presentada abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden sotmesos al règim jurídic que preveu l'apartat anterior.

Disposició transitòria cinquena. *Garanties financeres.*

Mentre no s'estableixi el règim jurídic de les garanties financeres que preveu aquesta Llei són aplicables les disposicions vigents en la matèria.

Disposició transitòria sisena. *Comissió de coordinació en matèria de residus.*

La Comissió de coordinació en matèria de residus s'ha de constituir en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Mentre no entri en funcionament aquesta Comissió les competències que li atribueix aquesta Llei les exerceixen els òrgans que fins al moment les hagin tingut atribuïdes.

Disposició transitòria setena. *Registre de producció i gestió de residus.*

El funcionament del Registre de producció i gestió de residus es basa en un conveni de col·laboració entre les administracions competents mentre no es dicti el reglament de desplegament del dit Registre.

Disposició transitòria vuitena. *Règim transitori de les autoritzacions i comunicacions.*

Les comunitats autònomes han d'adaptar al que estableix aquesta Llei les autoritzacions i comunicacions de les instal·lacions i activitats ja existents, o les sol·licituds i comunicacions que s'hagin presentat abans de la data d'entrada en vigor de la Llei, en el termini d'un any des d'aquesta data.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa aquesta Llei, i en particular:

1. La Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.
2. El capítol VII sobre règim sancionador i la disposició addicional cinquena de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos. Els restants preceptes, en el que no s'oposin a aquesta Llei, romanen vigents amb rang reglamentari.

Les funcions realitzades per la Comissió mixta que preveu la dita disposició addicional cinquena les assumeix la Comissió de coordinació en matèria de residus.

3. L'Ordre MAM/2192/2005, de 27 de juny, per la qual es regulen les bases per a la concessió de subvencions per finançar el transport a la Península, o entre illes, dels residus generats a les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei té el caràcter de legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, amb excepció dels articles següents:

a) Els articles 12.5, 14.3, la disposició transitòria segona i la disposició transitòria tercera tenen el caràcter de legislació sobre bases del règim jurídic de les administracions públiques, d'acord amb l'article 149.1.18a, de la Constitució.

b) Els articles 12.3.b), 26 i 46 apartats 2.j), 3.g) i 3.h), pel que fa al trasllat de residus des de països tercers no membres de la Unió Europea o cap a aquests països, tenen el caràcter de legislació sobre comerç exterior, competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.10a de la Constitució.

c) Els articles 17.7, 20.4. b) i c), 23.2, 32.5.d), es dicten a l'empara de l'article 149.1.11a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases de l'ordenació de les assegurances.

d) Els articles 33.2, incís final, i el 34.3 pel que fa a la inscripció de notes marginals en el Registre de la Propietat, es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres públics.

2. No tenen caràcter bàsic els articles 35.2 i 49.2, que són aplicables a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es deroguen determinades directives.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. Es faculta el Govern de la Nació perquè dicti, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei i, en particular, per a:

a) Desplegar per reglament la Comissió de coordinació en matèria de residus que preveu l'article 13 i el Registre de producció i gestió de residus al qual es refereix l'article 39.

b) Desplegar per reglament les garanties financeres que preveu aquesta Llei.

c) Establir normes per als diferents tipus de residus, en les quals s'han de fixar disposicions particulars relatives a la seva producció i gestió.

d) Actualitzar la quantia de les multes que estableix l'article 47.

2. L'actualització i modificació dels annexos d'aquesta Llei s'ha de portar a terme mitjançant ordre del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de juliol de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Operacions d'eliminació

- D 1 Dipòsit sobre el sòl o al seu interior (per exemple, abocament, etc.).
- D 2 Tractament al medi terrestre (per exemple, biodegradació de residus líquids o llots al sòl, etc.).
- D 3 Injecció en profunditat (per exemple, injecció de residus que bombables a pous, mines de sal o falles geològiques naturals, etc.).
- D 4 Embassament superficial (per exemple, abocament de residus líquids o llots en pous, estanys o llacunes, etc.).
- D 5 Dipòsit controlat a llocs especialment dissenyats (per exemple, col·locació en cel·les estanques separades, recobertes i aïllades entre si i el medi ambient).
- D 6 Abocament al medi aquàtic, excepte a la mar.
- D 7 Abocament a la mar, inclosa la inserció al llit marí.
- D 8 Tractament biològic no especificat en altres apartats d'aquest annex que doni com a resultat compostos o mescles que s'eliminin mitjançant qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 12.
- D 9 Tractament fisicoquímic no especificat en un altre apartat d'aquest annex i que doni com a resultat compostos o mescles que s'eliminin mitjançant un dels procediments numerats de D 1 a D 12 (per exemple, evaporació, assecatge, calcinació, etc.).
- D 10 Incineració al terra.
- D 11 Incineració al mar.*
- D 12 Emmagatzematge permanent (per exemple, col·locació de contenidors en una mina, etc.).
- D 13 Combinació o mescla prèvia en qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 12.**
- D 14 Reenvasament previ a qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 13.
- D 15 Emmagatzematge en espera de qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 14 (exclòs l'emmagatzematge temporal, en espera de recollida, al lloc on es va produir el residu).***

* Aquesta operació està prohibida per la normativa de la UE i pels convenis internacionals.

** Si no hi ha un altre codi D apropiat, poden quedar incloses aquí les operacions inicials prèvies a l'eliminació, inclosa la transformació prèvia, com ara, entre altres, la classificació, la trituració, la compactació, la pelletització, l'assecatge, la fragmentació, el condicionament o la separació, prèvies a qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 12.

*** Emmagatzematge temporal significa emmagatzematge inicial que preveu l'article 3. apartat f).

ANNEX II

Operacions de valorització

- R 1 Utilització principal com a combustible o una altra forma de produir energia.*
- R 2 Recuperació o regeneració de dissolvents.
- R 3 Reciclatge o recuperació de substàncies orgàniques que no s'utilitzen com a dissolvents (inclosos el compostatge i altres processos de transformació biològica).**
- R 4 Reciclatge o recuperació de metalls i de compostos metàl·lics.
- R 5 Reciclatge o recuperació d'altres matèries inorgàniques.***
- R 6 Regeneració d'àcids o de bases.
- R 7 Valorització de components utilitzats per reduir la contaminació.
- R 8 Valorització de components procedents de catalitzadors.
- R 9 Regeneració o un altre nou ús d'olis.
- R 10 Tractament dels sòls que produeixi un benefici en l'agricultura o una millora ecològica d'aquests sòls.
- R 11 Utilització de residus obtinguts a partir de qualsevol de les operacions numerades de R 1 a R 10.
- R 12 Intercanvi de residus per sotmetre'ls a qualsevol de les operacions enumerades entre R 1 i R 11. S'hi inclouen operacions prèvies a la valorització, inclòs el tractament previ, operacions com ara el desmuntatge, la classificació, la trituració, la compactació, la pel·letització, l'assecatge, la fragmentació, el condicionament, el reenvasament, la separació, la combinació o la mescla, prèvies a qualsevol de les operacions enumerades de R 1 a R 11.
- R 13 Emmagatzematge de residus en espera de qualsevol de les operacions numerades de R 1 a R 12 (exclòs l'emmagatzematge temporal, en espera de recollida, al lloc on es va produir el residu).****

* S'hi inclouen les instal·lacions d'incineració destinades al tractament de residus domèstics només quan la seva eficiència energètica sigui igual o superior a:

- 0,60 si es tracta d'instal·lacions en funcionament i autoritzades de conformitat amb la legislació comunitària aplicable des d'abans de l'1 de gener de 2009;
- 0,65 si es tracta d'instal·lacions autoritzades després del 31 de desembre de 2008.

I s'aplica la fórmula següent:

$$\text{Eficiència energètica} = [E_p - (E_f + E_i)] / [0,97 \times (E_w + E_f)]$$

En què:

E_p és l'energia anual produïda com a calor o electricitat, que es calcula multiplicant l'energia en forma d'electricitat per 2,6 i la calor produïda per a usos comercials per 1,1 (GJ/any).

E_f és l'aportació anual d'energia al sistema a partir dels combustibles que contribueixen a la producció de vapor (GJ/any).

E_w és l'energia anual que contenen els residus tractats, calculada utilitzant el poder calorífic net dels residus (GJ/any).

E_i és l'energia anual importada excloent-ne E_w i E_f (GJ/any).

0,97 és un factor que representa les pèrdues d'energia ocasionades per les cendres de fons i la radiació.

Aquesta fórmula s'ha d'aplicar de conformitat amb el document de referència sobre les millors tècniques disponibles per a la incineració de residus.

* Això inclou la gasificació i la piròlisi que utilitzen els components com a elements químics.

*** Això inclou la neteja del sòl que tingui com a resultat la valorització del sòl i el reciclatge de materials de construcció inorgànics.

**** Emmagatzematge temporal significa emmagatzematge inicial que preveu l'article 3, apartat f).

ANNEX III**Característiques dels residus que permeten qualificar-los de perillosos**

H 1 «Explosiu»: s'aplica a les substàncies i els preparats que poden explotar sota l'efecte de la flama o que són més sensibles als xocs o les friccions que el dinitrobenzè.

H 2 «Oxidant»: s'aplica a les substàncies i els preparats que presenten reaccions altament exotèrmiques quan entren en contacte amb altres substàncies, en particular substàncies inflamables.

H 3-A «Fàcilment inflamable» s'aplica a:

– Les substàncies i els preparats líquids que tenen un punt d'inflamació inferior a 21°C (inclosos els líquids extremadament inflamables).

– Les substàncies i els preparats que poden escalfar-se i finalment inflamar-se en contacte amb l'aire a temperatura ambient sense aportació d'energia.

– Les substàncies i els preparats sòlids que poden inflamar-se fàcilment després d'un contacte breu amb una font d'ignició i que continuen cremant o consumint-se després d'allunyar-se de la font d'ignició.

– Les substàncies i els preparats gasosos que són inflamables a l'aire a pressió normal.

– Les substàncies i els preparats que, en contacte amb l'aigua o l'aire humit, desprenen gasos fàcilment inflamables en quantitats perilloses.

H 3-B «Inflamable»: s'aplica a les substàncies i els preparats líquids que tenen un punt d'inflamació superior o igual a 21°C i inferior o igual a 55°C.

H 4 «Irritant»: s'aplica a les substàncies i els preparats no corrosius que poden causar una reacció inflamatòria per contacte immediat, prolongat o repetit amb la pell o les mucoses.

H 5 «Nociu»: s'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden comportar riscos de gravetat limitada per a la salut.

H 6 «Tòxic»: s'aplica a les substàncies i els preparats (inclosos les substàncies i els preparats molt tòxics) que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden comportar riscos greus, aguts o crònics i fins i tot la mort.

H 7 «Cancerigen»: s'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden produir càncer o augmentar-ne la freqüència.

H 8 «Corrosiu»: s'aplica a les substàncies i els preparats que poden destruir teixits vius quan hi entren en contacte.

H 9 «Infecció»: s'aplica a les substàncies i els preparats que contenen microorganismes viables, o les seves toxines, respecte dels quals se sap que causen malalties en l'ésser humà o en altres organismes vius o hi ha raons fundades per creure-ho.

H 10 «Tòxic per a la reproducció»: s'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden produir malformacions congènites no hereditàries o augmentar-ne la freqüència.

H 11 «Mutagènic»: s'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden produir defectes genètics hereditaris o augmentar-ne la freqüència.

H 12 Residus que emeten gasos tòxics o molt tòxics quan entren en contacte amb l'aire, amb l'aigua o amb un àcid.

H 13* «Sensibilizant»: s'aplica a les substàncies i els preparats que, per inhalació o penetració cutània, poden ocasionar una reacció d'hipersensibilització, de manera que una exposició posterior a aquesta substància o preparat doni lloc a efectes nocius característics.

H 14 «Ecotòxic»: s'aplica als residus que presenten o poden presentar riscos immediats o diferits per a un o més compartiments del medi ambient.

H 15 Residus susceptibles, després que s'eliminin, de donar lloc a una altra substància per un mitjà qualsevol, per exemple, un lixiviament que tingui alguna de les característiques abans enumerades.

* En la mesura que es disposi de mètodes d'assaig.

Notes:

1. Les característiques de perillositat «tòxic» (i «molt tòxic»), «nociu», «corrosiu», «irritant», «cancerigen», «tòxic per a la reproducció», «mutagènic» i «ecotòxic» s'assignen d'acord amb els criteris que estableix l'annex VI de la Directiva 67/548/CEE del Consell, de 27 de juny de 1967, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives en matèria de classificació, embalatge i etiquetatge de les substàncies perilloses (1), vigent fins a l'1 de desembre de 2010, i d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclades, i pel qual es modifiquen i deroguen les directives 67/548/CEE i 1999/45/CE i es modifica el Reglament (CE) núm. 1907/2006, l'entrada en vigor del qual la fixen els articles 61 i 62.

2. Quan escaigui, s'han d'aplicar els valors límits que estableixen els annexos II i III de la Directiva 1999/45/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 1999, sobre l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la classificació, l'envasament i l'etiquetatge de preparats perillosos (2), vigent fins a l'1 de desembre de 2015, i d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, de 16 de desembre de 2008, l'entrada en vigor del qual la fixen els articles 61 i 62.

Mètodes d'assaig:

Els mètodes que s'han d'aplicar es descriuen a l'annex V de la Directiva 67/548/CEE suprimit per la Directiva 2006/121/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, per la qual es modifica la Directiva 67/548/CEE del Consell, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives en matèria de classificació, embalatge i etiquetatge de les substàncies perilloses, per adaptar-la al Reglament (CE) núm. 1907/2006, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i preparats químics (REACH), i pel qual es crea l'Agència Europea de Substàncies i Preparats Químics amb efecte a partir de l'1 de juny de 2008 i incorporat en el Reglament (CE) núm. 440/2008 de la Comissió, de 30 de maig de 2008, pel qual s'estableixen mètodes d'assaig d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1907/2006 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i preparats químics (REACH) i en altres notes pertinents del CEN.

(1) DO 196 de 16.8.1967, p.1.

(2) DO L200 de 30.7.1999, p.1.

ANNEX IV

Exemples de mesures de prevenció de residus que preveu l'article 15

Mesures que poden afectar les condicions marc de la generació de residus

1. L'aplicació de mesures de planificació o altres instruments econòmics que fomentin una utilització eficient dels recursos.
2. La promoció de la recerca i el desenvolupament destinats a obtenir tecnologies i productes més nets i amb menys residus, així com la difusió i utilització dels resultats d'aquests treballs de recerca i desenvolupament.
3. L'elaboració d'indicadors significatius i efectius de les pressions mediambientals relacionades amb la generació de residus per tal de contribuir a la prevenció de la generació de residus a tots els nivells, des de les comparacions de productes a escala comunitària fins a les intervencions per part de les autoritats locals o mesures de caràcter nacional.

Mesures que poden afectar la fase de disseny, producció i distribució

4. La promoció de l'ecodisseny (la integració sistemàtica dels aspectes mediambientals en el disseny del producte amb la finalitat de millorar el comportament mediambiental del producte al llarg de tot el seu cicle de vida, i en particular la seva durada) i la certificació forestal.
5. L'aportació d'informació sobre les tècniques de prevenció de residus per tal de facilitar l'aplicació de les millors tècniques disponibles per part de la indústria.
6. L'organització de la formació de les autoritats competents quant a la inserció de requisits de prevenció de residus en les autoritzacions expedides en virtut d'aquesta Llei i de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.
7. La inclusió de mesures per evitar la producció de residus a les instal·lacions on no s'aplica la Llei 16/2002, d'1 de juliol. Si s'escau, aquestes mesures podrien incloure avaluacions o plans de prevenció de residus.

8. La realització de campanyes de sensibilització o l'aportació de suport de tipus econòmic, suport a la presa de decisions o altres tipus de suport a les empreses. Aquestes mesures tenen més possibilitats de ser especialment efectives quan estan destinades i adaptades a petites i mitjanes empreses, i s'apliquen a través de xarxes d'empreses ja establertes.

9. El recurs a acords voluntaris, grups de consumidors/productors o negociacions sectorials amb objecte que els sectors comercials o industrials corresponents estableixin els seus propis plans o objectius de prevenció de residus, o que corregeixin els productes o embalatges que generin residus.

10. La promoció de sistemes de gestió mediambiental acreditables, incloent-hi les normes EMAS i ISO 14001.

Mesures que poden afectar la fase de consum i ús

11. Mesures encaminades a la substitució de productes d'un sol ús quan hi hagi productes reutilitzables alternatius.

12. Campanyes de sensibilització i informació adreçades al públic en general o a un grup concret de consumidors.

13. La promoció d'etiquetes ecològiques i sistemes de certificació forestal acreditables.

14. Acords amb la indústria, com ara el recurs a grups d'estudi sobre productes com els constituïts en el marc de les Polítiques Integrades de Productes, o acords amb els detallistes sobre la disponibilitat d'informació sobre la prevenció de residus i de productes amb menys impacte mediambiental.

15. Incorporació de criteris mediambientals i de prevenció de la generació de residus en les compres del sector públic i de les empreses. En relació amb les compres del sector públic, aquests criteris es poden integrar en els plecs o documentació contractual de caràcter complementari, com a criteris de selecció o, si s'escau, d'adjudicació, d'acord amb el Manual sobre la contractació pública amb criteris mediambientals publicat per la Comissió el 29 d'octubre de 2004, i de conformitat amb la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

16. La promoció de la reutilització de productes o preparació per a la reutilització de productes rebutjats, especialment mitjançant mesures educatives, econòmiques, logístiques o d'un altre tipus, com ara el suport als centres i les xarxes autoritzats de recollida i reutilització, així com la promoció de la seva creació, especialment a les regions amb densitat elevada de població o on no hi ha aquests centres i xarxes. S'ha de prestar atenció especial a la promoció de les entitats de l'economia social per a la gestió dels centres.

17. Acords amb el sector de l'hoteleria i la restauració, com ara el foment de la utilització d'envasos reutilitzables, la integració de criteris ambientals i de prevenció de residus en la contractació de materials i serveis.

18. Mesures per a la disminució del consum de productes envasats.

19. En relació amb la generació de residus d'aliments, la inclusió de mesures encaminades a evitar el desaprofitament d'aliments i fomentar el consum responsable, com ara acords amb els comerços per minimitzar els aliments caducats, establir pautes per a consumidors, restauració i activitats amb menjador per aprofitar els aliments sobrants, crear vies d'aprofitament d'excedents en bon estat a través d'iniciatives socials –menjadors populars, bancs d'aliments, etc.

20. Promoció de l'ús responsable del paper, de la desmaterialització de la informació i de la reutilització de llibres de text i lectura.

21. Foment del consum de serveis o béns immaterials a través de campanyes educatives i/o acords amb entitats socials i administracions municipals.

22. Foment de la venda i el consum d'aliments frescos a granel per reduir la generació de residus d'envasos.

23. Foment de la utilització d'envasos i embalatges fabricats amb matèries primeres renovables, reciclables i biodegradables, com ara el paper, el cartró ondulat, el cartró compacte o la fusta, procedents de residus.

24. Instruments econòmics, com ara incentius a les compres verdes o la implantació d'un pagament obligatori a càrrec dels consumidors per un article o element determinat d'envasament que normalment s'hauria subministrat gratis.

ANNEX V

Contingut dels plans autonòmics de gestió de residus

1. Contingut mínim dels plans:

a) El tipus, quantitat i font dels residus generats dins del territori, els que es prevegi que s'han de transportar des d'altres estats membres i cap a aquests, i quan sigui possible des d'altres comunitats autònomes i cap a aquestes, i una avaluació de l'evolució futura dels fluxos de residus.

b) Sistemes existents de recollida de residus i principals instal·lacions d'eliminació i valorització, inclosa qualsevol mesura especial per a olis usats, residus perillosos o fluxos de residus que siguin objecte de legislació específica.

c) Una avaluació de la necessitat de sistemes nous de recollida, el tancament de les instal·lacions existents de residus, instal·lacions addicionals de tractament de residus i de les inversions corresponents.

d) Informació sobre els criteris d'ubicació per a la identificació de l'emplaçament i sobre la capacitat de les instal·lacions futures d'eliminació o les principals instal·lacions de valorització.

e) Polítiques de gestió de residus, incloses les tecnologies i els mètodes de gestió de residus previstos, i la identificació dels residus que plantegen problemes de gestió específics.

2. Altres elements:

a) Els aspectes organitzatius relacionats amb la gestió de residus, inclosa una descripció del repartiment de responsabilitats entre els operadors públics i privats que s'ocupen de la gestió de residus.

b) Campanyes de sensibilització i informació dirigides al públic en general o a un grup concret de consumidors.

c) Els llocs històricament contaminats per eliminació de residus i les mesures per rehabilitar-los.

ANNEX VI

Contingut de la sol·licitud d'autorització de les activitats de tractament de residus

1. Contingut de la sol·licitud d'autorització de les instal·lacions de tractament de residus:

a) Identificació de la persona física o jurídica propietària de la instal·lació.

b) Ubicació de les instal·lacions on s'han de portar a terme les operacions de tractament de residus, identificades mitjançant coordenades geogràfiques.

c) Presentació del projecte de la instal·lació amb una descripció detallada de les instal·lacions, de les seves característiques tècniques i de qualsevol altre tipus aplicables a la instal·lació o al lloc on s'han de portar a terme les operacions de tractament.

d) Tipus i quantitats de residus que es puguin tractar identificats mitjançant els codis LER i, si és necessari, per a cada tipus d'operació.

e) Les instal·lacions no incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, han de presentar, juntament amb la sol·licitud d'autorització, l'estudi d'impacte ambiental quan així ho exigeixi la normativa estatal o autonòmica sobre declaració d'impacte ambiental.

2. Contingut de la sol·licitud d'autorització de les persones físiques o jurídiques que realitzen operacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica que sol·licita portar a terme l'activitat de tractament de residus.
- b) Descripció detallada de les activitats de tractament de residus que pretén realitzar amb inclusió dels tipus d'operacions previstes per realitzar, inclosa la codificació que estableixen els annexos I i II d'aquesta Llei.
- c) Mètodes que s'han d'utilitzar per a cada tipus d'operació de tractament, les mesures de seguretat i precaució i les operacions de supervisió i control previstes.
- d) Capacitat tècnica per realitzar les operacions de tractament que preveu la instal·lació.
- e) Documentació acreditativa de l'assegurança o fiança exigible.

ANNEX VII

Contingut de l'autorització de tractament de residus

1. Contingut de l'autorització de les instal·lacions on es realitzin operacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica propietària de la instal·lació i número d'identificació, quan escaigui.
- b) Ubicació de les instal·lacions on s'han de portar a terme les operacions de tractament de residus, identificades mitjançant coordenades geogràfiques.
- c) Tipus i quantitats de residus el tractament dels quals s'autoritza identificats mitjançant els codis LER.
- d) Operacions de tractament autoritzades identificades segons els codis que recullen els annexos I i II.
- e) Capacitat màxima de tractament de residus de cada operació que es porta a terme a la instal·lació.
- f) Disposicions que puguin ser necessàries relatives al tancament i al manteniment posterior de les instal·lacions.
- g) Data de l'autorització i termini de vigència.
- h) Altres requisits relatius a la instal·lació de tractament de residus, entre els qual hi ha les garanties financeres que siguin exigibles d'acord amb la normativa de residus.

2. Contingut de l'autorització de les persones físiques o jurídiques per a la realització d'operacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica autoritzada per portar a terme l'activitat de tractament de residus, inclòs domicili i CIF o NIF, segons escaigui.
- b) Tipus i quantitats de residus l'operació de tractament dels quals s'autoritza identificats mitjançant els codis LER.
- c) Operacions de tractament autoritzades identificades segons els codis que recullen els annexos I i II.
- d) Data de l'autorització i termini de vigència.
- e) Número d'identificació, quan escaigui.
- f) Altres requisits exigits, entre els quals hi ha les garanties financeres que siguin exigibles d'acord amb la normativa de residus.

ANNEX VIII

Contingut de la comunicació dels productors i gestors de residus

1. Contingut de les comunicacions de les indústries o activitats productores de residus:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal; inclòs el NIF de l'empresa.
- b) Dades d'identificació del centre productor, inclòs el codi d'activitats econòmiques (CNAE).
- c) Quantitat estimada de residus que es té previst produir anualment.
- d) Residus produïts en cada procés caracteritzats segons l'annex III d'aquesta Llei i identificats segons l'annex 1 de l'Ordre/MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la Llista europea de residus.
- e) Les condicions d'emmagatzematge al lloc de producció.
- f) Les operacions de tractament previstes per a residus i, en el cas dels residus perillosos, han d'incloure a més el document d'acceptació per part del gestor que ha de portar a terme el tractament o, si s'escau, declaració responsable de l'empresa on faci constar el seu compromís de lliurar els residus a un gestor autoritzat.
- g) Qualsevol altra dada d'identificació necessària per a la presentació electrònica de la comunicació.

2. Contingut de les comunicacions de les empreses que transporten residus amb caràcter professional:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, inclosos CIF i CNAE.
- b) Contingut de l'autorització de què disposi en virtut de la legislació vigent en matèria de transport de mercaderies.
- c) Residus a transportar i identificats segons l'annex 1 de l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la Llista europea de residus.
- d) Qualsevol altra dada d'identificació necessària per a la presentació electrònica de la comunicació.

3. Contingut de les comunicacions de les empreses que recullen residus amb caràcter professional:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, inclosos CIF i CNAE.
- b) Residus que es recullen identificats segons l'annex 1 de l'Ordre/MAM/304/2002, de 8 de febrer.

4. Contingut de les comunicacions que han de presentar els negociants i agents:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, domicili i inclòs NIF o CIF, segons escaigui.
- b) Descripció de les activitats que s'han de realitzar.
- c) Residus identificats segons l'annex 1 de l'Ordre/MAM/304/2002, de 8 de febrer.

5. En la presentació de la comunicació s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa de la subscripció de les garanties financeres exigibles de conformitat amb les normes aplicables.

ANNEX IX

Contingut mínim de la comunicació dels sistemes individuals de responsabilitat ampliada

1. Dades d'identificació del productor: domicili i NIF. Indicació si aquest és fabricant, importador o adquiridor intracomunitari.
2. Identificació (tipus i pes) que produeix posats en el mercat anualment i una estimació en pes dels residus que preveuen generar identificats segons codi LER.

3. Descripció de l'organització del sistema de reutilització de productes, si és procedent, inclosos els punts de recollida.
4. Descripció del sistema d'organització de la gestió de residus, inclosos els punts de recollida (percentatges previstos de preparació per a la reutilització, reciclatge o altres formes de valorització i eliminació).
5. Identificació dels gestors, amb indicació de les operacions de gestió que porten a terme.
6. Còpia de la garantia financera subscripta, si és procedent.
7. Còpia dels contractes subscrits i dels acords establerts per a la gestió dels residus.
8. Forma de finançament de les activitats.
9. Àmbit territorial d'actuació.
10. Procediment de recollida de dades i de subministrament d'informació a les administracions públiques.

ANNEX X

Contingut mínim de la sol·licitud d'autorització dels sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada

1. Identificació de la forma jurídica, domicili del sistema, descripció del seu funcionament, descripció dels productes i residus sobre els quals actua, així com de la zona geogràfica d'actuació, identificació dels membres, criteris per a la incorporació de membres nous i descripció de les condicions de la incorporació.
2. Descripció de les mesures per al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor del producte, de conformitat amb el que estableixen les regulacions específiques.
3. Identificació, si s'escau, de l'entitat administradora, així com les relacions jurídiques i vincles que s'estableixin entre aquesta entitat i el sistema col·lectiu de responsabilitat ampliada i els qui l'integrin.
4. Relacions jurídiques i vincles o acords que s'estableixin amb les administracions públiques, si s'escau, entitats o empreses amb les quals estableixin acords o contractes per a la gestió dels residus en compliment de les obligacions que se'ls atribueixin o amb altres agents econòmics.
5. Descripció del finançament del sistema: estimació d'ingressos i despeses. Quan la gestió dels residus suposi un cost addicional per als productors, i, si s'escau, per als distribuïdors, indicació dels mètodes de càlcul i d'avaluació de l'import de la quota que cobreixi el cost total del compliment de les obligacions que assumeix el sistema, amb garantia que aquesta ha de servir per finançar la gestió prevista; així mateix, s'ha d'indicar, si s'escau, el cost que es repercuteix en el producte. Aquesta quota, quan escaigui, s'ha de presentar desagregada per materials, tipus o categories. Així mateix, s'ha d'especificar la manera de recaptar-la. Les condicions i modalitats de revisió de les quotes en funció de l'evolució del compliment de les obligacions assumides.
6. Si s'escau, proposta dels criteris de finançament en els sistemes públics.
7. Procediment de recollida de dades i de subministrament d'informació a les administracions públiques.
8. Previsió de quantitats de residus (kg i unitats) que es preveu recollir.
9. Percentatges previstos de preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització amb els seus corresponents terminis i mecanismes de seguiment, control de funcionament i verificació del grau de compliment.

ANNEX XI

Obligacions d'informació en matèria de sòls contaminats

1. Contingut de la declaració de sòl contaminat:

a) Dades generals. Identificació del sòl contaminat: denominació de l'emplaçament, direcció, municipi, referència cadastral, dades registrals i ús de l'emplaçament.

b) Dades específiques del sòl contaminat: causants de la contaminació, posseïdors del sòl contaminat, propietaris del sòl contaminat, superfície afectada, activitats contaminants que es duiguin a terme sobre el terreny o s'hi hagin dut a terme, contaminants presents i data de la declaració de sòl contaminat.

c) Dades específiques de recuperació ambiental: obligats principal i subsidiaris a realitzar les operacions de neteja i recuperació, actuacions necessàries per fer-ne la neteja, recuperació o contenció, terminis en què la descontaminació, neteja o recuperació s'ha de portar a terme, cost del tractament, cost i durada de la fase de vigilància i control, i qualsevol altra menció d'interès que s'estableixi.

d) Baixa en l'Inventari de sòls contaminats: data de baixa com a sòl contaminat.

2. Obligacions d'informació en matèria de contaminació de sòls.

a) Informació sobre la quantitat i evolució dels informes de situació, en aplicació del que per reglament determini el Govern.

b) Procediments relacionats amb sòls contaminats: procediments resolts, actuacions de recuperació executades, actuacions de recuperació en execució o pròximes a iniciar-se i procediments en tramitació.

c) Actuacions i inversions realitzades en matèria de prevenció de la contaminació del sòl: pla regional d'actuació, mesures de prevenció, mesures d'informació al públic, actuacions complementàries dictades en resolucions, estudis i guies metodològiques i inversions i mecanismes de finançament.

ANNEX XII

Obligacions d'informació de les empreses de tractament de residus que conté l'article 41

Identificació de l'empresa:						
Operació de tractament:						
Data:						
Entrades en la instal·lació:			Sortides de la instal·lació:			
Residu (1)	Quantitat (2)	Origen (4)	Residus del tractament / materials (1)	Quantitat (2)	Destí (5)	
					Operació (3)	Empresa

(1) Els residus s'han d'identificar segons l'annex 1 de l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer.

(2) Les quantitats s'han d'expressar en tones.

(3) Les operacions de tractament s'han d'identificar mitjançant la codificació que estableixen els annexos I i II d'aquesta Llei.

(4) Identificació de l'empresa o entitat de què provenen els residus.

(5) Indicació del destí dels residus del tractament o dels materials, inclosa l'operació a la qual es destinen.